

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΩΝ

Ταγιαπιέρα 3 - 5 Αθήνα, Τ.Κ. 11525 • Τηλ.- Fax: 210 6716 715 • e-mail:nellaselias39@gmail.com • Ιστοσελίδα: www.rovoliari.gr
Χρόνος 30ος • Αριθμός φύλλου 118 • Απρίλιος - Μάιος - Ιούνιος 2014

Στη Γιορτή των Αγίων Αποστόλων

Γράφει η Λούλα Σπυροπούλου

Πάντα γιορτάζεται με θρησκευτικότητα, λαμπρότητα και συμμετοχή η 30η Ιουνίου, γιορτή των Αγίων Αποστόλων.

Γιορτάζει ο ναός των Αγίων Αποστόλων και ο Σύλλογός μας που τους βάλαμε προστάτες μας.

Έτσι κι εφέτος. Μόνο που η μέρα, βέβαια, ήταν καθημερινή και η συμμετοχή δεν ήταν μεγάλη. Την παραμονή τελέστηκε Μέγας Εσπερινός με αρτοκλασία και με στολισμό της εικόνας από ντόπια λουλούδια.

Τη Δευτέρα, ανήμερα της γιορτής, το εκκλησίασμα ήταν αρκετό. Ντόπιοι και επισκέπτες, που τιμούν μνήμη των Αγίων μας συνέρρευσαν στο ναό. Ευχήθηκαν σε όλους και τους καλωσόρισα με τα εξής λόγια:

«Χρόνια πολλά σε όλους μας, Χρόνια πολλά στην εκκλησία μας, στο Σύλλογό μας που έχει ως πολιούχους-προστάτες του τους Δώδεκα Αποστόλους.

Χρόνια πολλά στους εορτάζοντες, παρόντες και απόντες.

Παίρνω την άδεια, νομίζω από όλους, να στείλω... να στείλουμε ευχές από αυτόν εδώ τον χώρο στον Αποστόλη Λιάπη που πάντα μας θυμάται και στέλνει κεράσματα για την ονομαστική του εορτή.

Θα ευχαριστήσω τους επισκέπτες μας που

πάντα μας τιμούν με την παρουσία τους στη γιορτή αυτή. Η γιορτή αυτή δεν είναι προσωπική γιορτή, δεν είναι του σπιτιού μου, είναι όλων μας.

Κάθε τι, κάθε έθιμο και εκδήλωση που υπάρχει για να έχει επιτυχία, να επιβιώσει και να συνεχιστεί στις νεότερες γενιές πρέπει να έχει συμμετοχή. Πρέπει να συμμετέχουμε ποικιλοτρόπως όλοι.

Μετά τον εκκλησιασμό ο Σύλλογος θα κεράσει γλυκά και έχει ετοιμαστεί και για το μεσημέρι φαγητό.

Το μενού θα είναι με ζεστό ψητό, πατάτες, σαλάτες, πίττες, τυρί και ποτά για να γίνει έτσι ένα γιορτινό τραπέζι και όχι επιμνημόσυνο ή επικηδείο, όπως συνήθως τα τελευταία χρόνια, δυστυχώς.

Χρόνια Πολλά!

Οι ευχές δεν περισσεύουν ποτέ, μας χρειάζονται».

Επακολούθησαν άρτοι, κεράσματα, καφέδες και γλυκά τόσο από τον Σύλλογο όσο και από τους Αποστόληδες, κάτω από τον ίσκιο του πλατάνου.

Το μεσημέρι στήθηκε τραπέζι με τη συμμετοχή πενήντα πέντε περίπου ατόμων.

Η παρέα κράτησε μέχρι το απόγευμα.

Και του χρόνου να είμαστε όλοι καλά και ακόμη περισσότεροι παρόντες.

Καλοκαίρι 2014

Πρόγραμμα εκδηλώσεων

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου, σε συνεδρίασή του στις 14 Ιουλίου, συζήτησε θέματα που αφορούν το χωριό και διαμόρφωσε το πρόγραμμα εκδηλώσεων.

Συζητήθηκαν θέματα όπως: τα παγκάκια της Πλατείας των Αγίων Αποστόλων (ξύσιμο, βάψιμο, αντικατάσταση βιδών), τα παγκάκια στη συνοικία του Αγίου Γεωργίου στην πλατεία μπροστά από την ταβέρνα του Σκούρα (επισκευές, βάψιμο), η βρύση της «Μάρως» (τοιχίο, νερό), το φωτογραφικό υλικό του Μουσείου, καθαρισμός των γηπέδων από τα χόρτα.

Προγραμματίστηκαν οι παρακάτω δραστηριότητες:

- Οι **Αθλητικοί Αγώνες «ΘΩΜΑΣ ΝΕΛΛΑΣ»**: Τετάρτη 13 Αυγούστου.
- Το **Λαϊκό Πανηγύρι**: Σάββατο 16 Αυγούστου.
- Η **ημερήσια εκδρομή**: Τρίτη 19 Αυγούστου.
- Αιμοδοσία**: έχει προγραμματιστεί για την Παρασκευή 22 Αυγούστου με την επιφύλαξη να υπάρχει γιατρός.
- Παράσταση Καραγκιόζη**: γίνονται συζητήσεις μήπως βρεθεί και άλλος Σύλλογος στην περιοχή για το ίδιο ή αντίστοιχο πρόγραμμα.
- Εκδρομή στο Εξωτερικό**: υπάρχει αναλυτικό Πρόγραμμα σε άλλη στήλη.

Η **θραδιά Γυναικών** δεν είναι εκδήλωση του Συλλόγου. Αναγγέλλεται, ωστόσο, από την εφημερίδα μας. Δεν έχει οριστεί ακόμη ημερομηνία. Θα ανακοινωθεί στο χωριό.

Από την εορτή των Αγίων Αποστόλων: οι ψάλτες μας, η ευλογία των άρτων από τον ιερέα μας πατέρα Θωμά, «πλούσιοι επώχευσαν και επείνασαν οι δε ...»

Ταξιδεύουμε στα Βαλκάνια: 6 ημέρες Βουλγαρία - Ρουμανία - Καρπάθια Χρόνος: τέλος Σεπτεμβρίου ή αρχές Οκτωβρίου

1η ΗΜΕΡΑ: ΑΘΗΝΑ – ΜΠΟΡΟΒΕΤΣ

Αναχωρούμε νωρίς το πρωί. Η πρώτη στάση είναι έξω από την Λαμία και η δεύτερη για το μεσημεριανό φαγητό, (ή πρόχειρο κολατσιό) στο self-service του Πλατάνου. Συνεχίζουμε το δρόμο μας και σε δυο ώρες και ένα τέταρτο είμαστε στον Προμαχώνα, όπου θα κάνουμε στάση στο κατάστημα αφορολογητών ειδών για κάποια ψώνια που ίσως χρειαζόμαστε, περνάμε αμέσως μετά τον έλεγχο διαβατηρίων και σε δυο ώρες και ένα τέταρτο θα είμαστε στο Μπόροβets στο ξενοδοχείο μας, το οποίο είναι τεσσάρων αστέρων, καινούργιο και πολυτελέστατο. Το Μπόροβets είναι το διασημότερο χιονοδρομικό κέντρο της Βουλγαρίας και είναι εγκατεστημένο στα 1.315 μέτρα υψόμετρο. Το ξενοδοχείο μας όπως και όλα τα άλλα γύρω είναι πνιγμένο μέσα στα πανύψηλα έλατα. Δείπνο και διανυκτέρευση.

2η ΗΜΕΡΑ: ΜΠΟΡΟΒΕΤΣ- ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ

Μετά το πρωινό μας θα αναχωρήσουμε για την πρωτεύουσα της Ρουμανίας. Θα ακολουθήσουμε μία πολύ όμορφη διαδρομή μέχρι τον συνοριακό σταθμό του Ρού-

σε. Στο σημείο αυτό θα απολαύσουμε τον καταπληκτικό Δούναβη ποταμό από ψηλά, ο οποίος είναι το φυσικό σύνορο μεταξύ Βουλγαρίας και Ρουμανίας. Μετά τα σύνορα σε 70 χιλιόμετρα θα είμαστε στο Βουκουρέστι, το Παρίσι των Βαλκανίων όπως το λένε, μια από τις γοητευτικότερες πόλεις της Ευρώπης, έδρα Ακαδημίας, μεγάλου Πανεπιστημίου, πνευματική και καλλιτεχνική μητρόπολη. Το ισχυρότερο βιομηχανικό κέντρο της χώρας. Θα έχουμε ελεύθερο χρόνο στην παλιά πόλη όπου μπορούμε να απολαύσουμε την ομορφιά της, να βρούμε τις διάσημες κρέμες ΑΣΛΑΝ και να αλλάξουμε χρήματα στα τοπικά ανταλλακτήρια. Δείπνο. Διανυκτέρευση.

3η ΗΜΕΡΑ: ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ

Πρόγευμα και πλήρης ξενάγηση της Πόλης με επαγγελματία τοπικό ξεναγό. Στο Βουκουρέστι, ή Παρίσι των Βαλκανίων όπως το ονομάζουν ακόμα, θα επισκεφτούμε, το Μουσείο του χωριού (μία εξαιρετική σύνθεση αγροτικής αρχιτεκτονικής και μορφών λαϊκής τέχνης της Ρουμανίας), το Πατριαρχείο και, ανάλογα με τον χρόνο, ίσως κάποιο μουσείο ακόμα.

Θα δούμε και θα φωτογραφήσουμε κατά την περιήγησή μας, το σπίτι του λαού (Παλάτι Τσαουσέσκου) και σημερινό Κοινοβούλιο, την Σκιντεία, το μοναδικό τυπογραφείο επί κομμουνιστικού καθεστώτος, την Αψίδα του θριάμβου, το μνημείο των Αεροπόρων, την Ελληνική εκκλησία με την προτομή του Ρήγα Φεραίου στην αυλή της, την πλατεία της Νίκης, και πολλά ακόμα ωραία κτήρια με ιστορία. Χρόνος ελεύθερος να εξερευνήσετε την συνοικία Λιπσκάινι, το ιστορικό κέντρο του Βουκουρεστίου. Διατηρεί την γοητεία της παλιάς πόλης, όπου και θα βρείτε πολλές αγορές με αντικές, μικρά μαγαζάκια που ξεχειλίζουν από παλαιά διακοσμητικά αντικείμενα. Επιστρέφουμε στο ξενοδοχείο μας να γευματίσουμε και μετά έχουμε ελεύθερο χρόνο για ξεκούραση και βόλτα.

4η ΗΜΕΡΑ: ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ - ΜΟΝΗ ΣΙΝΑΪΑ-ΚΑΡΠΑΘΙΑ-ΚΑΣΤΡΟ ΔΡΑΚΟΥΛΑ-ΜΠΡΑΣΟΦ

Πρωινό και ολοήμερη εκδρομή με προορισμό την πανέμορφη Σινάια. Σήμερα έχουμε μπροστά μας μία

Συνέχεια στη σελ. 3

Κοινωνικά

Βαπτίσεις

► Ο Δημήτρης και η Χρύσα Σκαμάγκη, τον περασμένο Μάιο βάφτισαν το γιο τους και τον ονόμασαν **Βασίλη**.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου εύχεται ολόψυχα στους ευτυχείς γονείς και συγγενείς: **Να τους ζήσει και να είναι η ζωή του όλο προκοπή, υγεία και μακροήμερευση.**

Συνδρομές

Αποστόλου Κωνσταντίνος του Γεωργίου, Αθήνα .. 50 €
Βλάχος Κωνσταντίνος του Βασιλ., Αθήνα 20 €
Γρίβα - Καραγιάννη Ρούλα, Μακρακώμη..... 10 €
Ζιαγκουβάς Ηλίας του Παν., Λαμία 25 €
Ζυγούρη Κωνσταντία, Λαμία 25 €
Ζυγούρη - Χατζηοικονόμου Μαρία, Κύπρος 25 €
Κοτρωνιά - Σαμαντά Δήμητρα, Λαμία 30 €
Παπανικολάου Αντώνιος του Φωτ., Μακρακώμη ... 20 €

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

**κατοικία σε κεντρικό σημείο
του χωριού μας
με εύκολη πρόσβαση.
Πληροφορίες τηλ.: 69 76 58 13 58**

Ροβολιαρίτικα Νέα

Τρίμηνη Έκδοση

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Πολιτιστικός Σύλλογος Ροβολιαριτών
Ταγιαπιέρα 3-5 Αθήνα 11525
Τηλ. & Fax: 210 6716 715 και 69 44 60 31 63
Α.Φ.Μ.: 090085976 • Δ.Ο.Υ.: Αγίας Παρασκευής
Εκδότης-Διευθυντής: Ηλίας Νέλλας,
Γραμματέας του Συλλόγου

Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Λούλα Σπυροπούλου, 210 6456301
ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: Γεώργιος Κουτσούκος, 69 74 41 87 76
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: Ηλίας Νέλλας, 210 6716715 & 69 44603163
ΤΑΜΙΑΣ: Κώστας Δημ. Σακελλάρης, 693 11 50 200, 210 775 44 03
ΜΕΛΗ: Ιωάννης Θάνος εκπρόσωπος στη ΛΑΜΙΑ τηλ.: 22310 44 264
Ουρανία Ρίζου, Δημόσιες Σχέσεις 6972010069- 2107716881
Ευάγγελος Β. Ρίζος, Εφορος 210 4971021 και 6974729117

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση-διορθώσεις-εκτύπωση:

Εκδόσεις – Γραφικές Τέχνες ΚΑΡΠΟΥΖΗ
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον 131 21 • Τηλ.-Fax: 210 2619003
e-mail:karpouzi@otenet.gr

*

Ενημέρωση

- Τα ενυπόγραφα κείμενα αντιπροσωπεύουν τις απόψεις και το ύφος γραφής των συγγραφέων τους. Διατηρείται όμως το δικαίωμα συντόμευσης εκτεταμένων κειμένων.
- Τα υπόλοιπα κείμενα είναι ευθύνη της Σύνταξης και του Δ.Σ.
- **Οι συνδρομές να στέλνονται στον ταμία του Συλλόγου: Κων/νο Δημ. Σακελλάρη, Νείλου 1, 15772 ΑΘΗΝΑ**
- Η εφημερίδα δέχεται διαφημίσεις.
- Για να δημοσιευτούν: Γάμοι, Βαπτίσεις, ή άλλες κοινωνικές ειδήσεις **χρειάζεται** γραπτή ενημέρωση.
- Για αλλαγή της διευθύνσής σας, ενημερώνετε απευθείας τις εκδόσεις Καρπούζη, ή οποιοδήποτε μέλος του Δ.Σ.

*

• Παρατηρούνται επιστροφές.

Βοηθήστε μας να σας ενημερώνουμε.

Η συνδρομή σας είναι η δύναμή μας

Παράκληση, όταν προτιμάτε ταχυδρομική επιταγή, αυτή να αποστέλλεται στο όνομα του εκάστοτε ταμία και όχι στο όνομα της εφημερίδας. Είναι αδύνατο να εισπραχθεί.

Βιβλιοπαρουσίαση

ΚΑΙΤΗ ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΝΟΤΕΣ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ
ΛΥΡΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Γράφει ο Κώστας Μπούκας, τ. Επιθεωρητής Εκπαίδευσης

Πολλή χαρά αισθάνθηκα παίρνοντας στα χέρια μου την ποιητική συλλογή «**νότες στον άνεμο**» της κυρίας Καίτης Θεοφανοπούλου με τα 159 ποιήματα.

Το καλλιτεχνικότατο εξώφυλλο έχει την πρώτη σελίδα χωρισμένη στη μέση με χρώμα βαθύ μπλε στο κάτω μέρος – συμβολισμός της θάλασσας – και με ανοιχτό μπλε στο πάνω μέρος –συμβολισμός του ουρανού–, όπως είναι ταιριαστό για την ελευθερία κίνησης ανέμου, ιδεών, συναισθημάτων. Όλη η σελίδα κοσμείται από σκόρπιες νότες και δυο πελαργούς στον ουρανό. Επιπλέον στο κάτω μέρος γράφει: «Μες στις θάλασσες του νου – τα ξίδεψε μαζί μου – μελετάκι του καημού – ανάσα της ψυχής μου», επίσης λόγια με πολύ συμβολικό περιεχόμενο.

Το κράτησα στα χέρια και η καρδιά μου χτύπησε έντονα όταν η σκέψη μου γύρισε περίπου 55 χρόνια πίσω και, διαβάζοντας το σύντομο βιογραφικό σημείωμα με τη φωτογραφία της κ. Καίτης, δάκρυσα φέρνοντας στο νου μου την εικόνα της άλλοτε πολύ καλής και αγαπητής μου μαθήτριας στο Περιβόλι Δομοκού.

Είχα να τη δω από τότε και συγκινήθηκα ακόμη περισσότερο σαν διάβασα την αφιέρωση: «Κύριε Μπούκα, νιώθοντας ευγνωμοσύνη, για τις πρώτες γνώσεις που μου μεταλαμπαδεύσατε, σας χαρίζω το βιβλίο μου «νότες στον άνεμο» με άπειρη εκτίμηση προς το πρόσωπό σας. Σας εύχομαι Καλό Πάσχα και σας ευχαριστώ. Καίτη Σιαπέρα – Θεοφανοπούλου 14-4-2014».

Τα ποιήματά της τα διάβασα με πολλή προσοχή και τα χάρηκα όλα. Διαπιστώνει κανείς ότι είναι μεστά νοημάτων και συναισθημάτων, έχουν έντονο συμβολισμό και πλούσιο περιεχόμενο.

Σήμερα ίσως όσο ποτέ άλλοτε, το μίσος, η διχόνοια, η έλλειψη εμπιστοσύνης είναι αυτά που, δυστυχώς κυριαρχούν στις σχέσεις των ανθρώπων. Και όμως οι κάμποι, τα βουνά, τα ποτάμια δεν έχουν τίποτε που να μπαίνει σύνορο στις σχέσεις μας. Ο Δημιουργός Θεός μάς αγαπάει και μάς θέλει όλους ίσους. Αν δεν το πετυχαίνουμε

Γιατί πρέπει να λες Ευχαριστώ!

Κυκλοφορεί σε διάφορους ιστότοπους του Διαδικτύου και μας θυμίζει κάποιες αλήθειες που τις προσπερνάμε.

«Όσο καλή ή κακή κι αν είναι η ζωή σου, κάθε πρωί που ξυπνάς να είσαι ευγνώμων γι' αυτή ...Να θυμάσαι πως κάποιος άλλος κάπου αλλού ...ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΙΩΣΕΙ».

«Αν έχεις τρόφιμα στο ψυγείο σου, ρούχα στο κορμί σου, μια στέγη πάνω απ' το κεφάλι σου και ένα μέρος για να κοιμηθείς, είσαι πλουσιότερος από το 75% αυτού του κόσμου.

«Αν έχεις χρήματα στην τράπεζα, στο πορτοφόλι σου και λίγα κέρματα σ' ένα πιατάκι, είσαι ανάμεσα στο 8% των ανθρώπων που ευημερούν.

«Αν ξύπνησες σήμερα το πρωί με περισσότερη υγεία από όση αρρώστια, είσαι πιο ευλογημένος από όσους δεν θα επιζήσουν καν ως την αυριανή μέρα.

«Αν ποτέ δεν βίωσες την εμπειρία του φόβου του πολέμου, της μοναξιάς της φυλακής, της αγωνίας του βασανισμού και της σουβλιάς της πείνας, είσαι πιο

είναι γιατί «ΠΟΤΕ οι κατοικίες μας δεν ήταν τόσο κοντινές -. ΠΟΤΕ οι ψυχές μας δεν ήταν τόσο πολύ μακρινές».

Η κ. Καίτη Θεοφανοπούλου παρουσιάζει μια απίστευτη πνευματική ωριμότητα. Το πρόσωπό της αναδεικνύει τη γλύκα και γαλήνη της ψυχής της και στα μάτια και την καρδιά της χωράει όλος ο κόσμος. Από την ανάγνωση των πονημάτων της διαπιστώνεται εύκολα ότι η κ. Καίτη Θεοφανοπούλου είναι άνθρωπος που αισθάνεται ως δικό της τον πόνο και τη χαρά των συνανθρώπων της.

Όλα τα ποιήματά της διαβάζονται με άνεση, συγκινούν, έχουν αρμονία, παλμό, χάρη, γοητεία και συναρπάζουν από την πρώτη στιγμή γιατί βρίσκουν ανταπόκριση στις ευαίσθητες χορδές της ψυχής.

Το βιβλίο της «**νότες στον άνεμο**» είναι μια μεγάλη προσφορά, άξια κάθε επαίνου.

Τελειώνοντας, έτσι σαν μια σταγόνα μελιού, θα παραθέσω ένα μικρό της ποίημα.

Θα σ' αγαπώ

Πικρή μου αγάπη μακρινή
η λύπη τύλιξε τη γιορτή
μην πεις το τέλος έχει φτάσει
θα σ' αγαπώ, θα σ' αγαπώ.

Κι όταν τελειώσει το κακό
καινούργια δύναμη αχ, θα βρω
να σ' αγαπώ, να σ' αγαπώ.

Μέσα απ' τη μαύρη προσμονή
μια θάλασσα φιλιά αυγινή
πάλι θε να μας αγκαλιάσει
θα σ' αγαπώ, θα σ' αγαπώ.

*Θερμά συγχαρητήρια Καίτη μου. Σε ευχαριστώ για τη χαρά που μου έδωσες με το βιβλίο σου «**νότες στον άνεμο**» και σου εύχομαι υγεία και δύναμη για να συνεχίσεις την πνευματική σου προσφορά.*

μπροστά από 700 εκατομμύρια ανθρώπους αυτής της γης.

»Αν μπορείς να προσευχηθείς σε έναν ναό, χωρίς τον φόβο της επίθεσης, της σύλληψης, ή της εκτέλεσης, θα σε ζηλεύουν σίγουρα περίπου 3 δισεκατομμύρια άνθρωποι στον κόσμο.

»Αν οι γονείς σου είναι ακόμα ζωντανοί και είναι ακόμα παντρεμένοι μεταξύ τους, είσαι σπάνιος.

»Αν μπορείς να κρατάς το κεφάλι σου ψηλά και να χαμογελάς, δεν είσαι ο κανόνας, είσαι η εξαίρεση για όλους όσους ζουν μέσα στην αμφιβολία και στην απόγνωση.

»Και αν διαβάζεις τώρα αυτό το μήνυμα, είσαι διπλά ευλογημένος: πρώτον γιατί σου το έστειλε κάποιος που σε νοιάζεται και δεύτερον γιατί είσαι πιο τυχερός από δύο δισεκατομμύρια ανθρώπους, που δεν ξέρουν καν να διαβάζουν.»

**«Για να συγχωρέσεις θέλει ΔΥΝΑΜΗ.
Για να αγαπάς θέλει ΚΑΡΔΙΑ».**

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

ΚΑΦΕΝΕΙΑ: ΧΡ. ΡΙΖΟΥ 22 360-92 818 Κ. ΠΛΑΣΤΑΡΑ: 6972 083309 / 6939 612 722 Π. ΣΚΟΥΡΑ: 22360-92830

ΓΡΑΦΕΙΟ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ Τηλ. και FAX: 22360-92877
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ: (22360) - 22222 και 22360-22331
ΑΓΡΟΝΟΜΕΙΟ: 22360-22336
ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: (22360) - 22 225 και 22360-23700
ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ: 22360-22235
ΓΡΑΦΕΙΟ Α/ΒΑΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ: 22360-22100
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ: 22360-22775
ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ:..... 22360-22213
ΓΥΜΝΑΣΙΟ: 22360-22314
ΛΥΚΕΙΟ:(22360) - 22555 και 22360-23481
ΔΑΣΟΝΟΜΕΙΟ: 22360-22236
ΔΕΗ: (22360) -22247 Βλάβες 22360-23677
ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ 22360-22888
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: (22360) - 22122 και 22360-22383
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ: (22360) - 22760 και 22360-22761
ΕΝΩΣΗ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΩΝ: 22360-22760
ΙΚΑ: 22360-22242
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ: 22363-50000
ΚΤΗΝΙΑΤΡΕΙΟ: 22360-22262
ΟΤΕ: 22360-24399
ΚΤΕΛ:(22360) - 22553 ΤΑΞΙ: 22360-22441
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ: (22360) - 23732 /-23733/22299
ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟ: 22360-22319
ΛΟΥΤΡΑ ΠΛΑΤΥΣΤΟΜΟΥ:..... (22360) - 22510 και 22518
ΤΑΒΕΡΝΑ: Παπαθεοδώρου Νίκος (22360) - 22937

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ: έδρα Σπερχειάδα
Ιστοσελίδα Δήμου: www.dimosmakrakomis.gov.gr
Τηλεφωνικό Κέντρο: για όλες τις Υπηρεσίες . (22363) - 50200
Δήμαρχος: Γραφείο (κ. Γκόλφη)(22363) - 50250 - F: 50202
Δημοτικό Συμβούλιο: (22363) - 50201 - F: 50221
Νομική Υπηρεσία: (22363) - 50208
Τεχνική Υπηρεσία: (22363) - 50213 & 50258 & 252 & 255
Διευθυντής : (22363) - 50210 & F: 22363-50211
ΚΕΠ: (22363) - 50222 & 223 & 224 F: 50226
ΚΕΦ 22363-50218
Αντιδήμαρχοι, Σπερχειάδα: (22363) - 50243 & 245
Δημοτική Ενότητα Μακρακώμης: (22363) - 50100
Αντιδήμαρχος Ενότητας Μακρακώμης: (22360) - 23450
Δημοτική Ενότητα Αγίου Γεωργίου:..... (22363) - 50308 & 309
Αντιδήμαρχος Ενότητας Αγίου Γεωργίου: (22363) - 50313
Δημοτολόγιο (Σπερχειάδα): (22363) - 50228
Δημοτολόγιο – Ληξιαρχείο: (22363) - 50227 - & F: 50229
Πρωτόκολλο (Σπερχειάδα): (22363) - 50230
Οικονομική Υπηρεσία: (22363) - 50233 & 231 & 232
Ταμειακή Υπηρεσία: (22363) - 50241 - F: 22363-50240
Βοήθεια στο σπίτι: (22363) -50216
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ: Αργυρίου Βασ. 22360-22240
Βασιλείου Χρήστος 22360-22671
Κελεσιάδου- Κούτρα Ευσ. 22360-22766
Λαμπρακόπουλος Χαρ. 22360-22384

«ΟΙ ΣΩΤΗΡΕΣ ΜΑΣ»

Οι νέοι Δημοτικοί και Περιφερειακοί Άρχοντες

Γράφει ο Κώστας Μπούκας τ. Επιθεωρητής Εκπαίδευσης

Το κείμενο γράφθηκε προεκλογικά, στις αρχές Μαΐου, πριν από τον πρώτο γύρο των Δημοτικών και Περιφερειακών εκλογών και δημοσιεύτηκε στον «Λαμιακό Τύπο» της 10 – 11ης Μαΐου.

Ο γράφων μας το απέστειλε και το δημοσιεύουμε μια και διατηρεί τα γενικά στοιχεία επικαιρότητας: οι νέοι Άρχοντες αναλαμβάνουν από 1ης Σεπτεμβρίου.

Σωτήρες μας είναι εκείνα τα άτομα που μας σώζουν από κάποιο κακό, και σωτηρία είναι η λύτρωση από το κακό, κοινώς **λυτρωμός** (λεξικό Χαρ. Μηχιώτη).

Οι σωτήρες είναι πολλοί και διακρίνονται αναλόγως της σωτηρίας που μας προσφέρουν. Ανάμεσά τους είναι και οι **Δημοτικοί και Περιφερειακοί μας Άρχοντες**.

Το να υπάρχουν πολλοί τέτοιοι υποψήφιοι δεν είναι καθόλου κακό. Απεναντίας, είναι καλό να βρίσκονται άτομα που να θέλουν να προσφέρουν αυτού του είδους τις υπηρεσίες. Και όσο περισσότερα είναι αυτά που παρουσιάζονται, τόσο καλύτερα για μας γιατί μας δίδεται μεγαλύτερη ευκαιρία επιλογής.

Λέγεται μάλιστα από πολλούς ότι όλοι, ή τουλάχιστον οι περισσότεροι, πηγαίνουν για το συμφέρον τους. Ούτε και αυτό θα λέγαμε ότι είναι κακό. Είναι αναμενόμενο να θέλουν να εξασφαλίζουν τα προς το ζην. Αρκεί να μην αποσκοπούν στην κατάληψη κάποιου αξιώματος για να εξασφαλίσουν αποκλειστικά ατομικά ή οικογενειακά συμφέροντα και για τις επόμενες γενιές!

Αλλού, λοιπόν, θα πρέπει να εστιάσουμε το θέμα. Στο πώς θα επιλέξουμε τους πιο καλούς, που πρέπει να υπάρχουν μέσα σε αυτόν τον κυκεώνα διαφθοράς και αμφισβήτησης που ζούμε.

Διακατέχονται από αγάπη για τον τόπο και τους συμπολίτες τους; Για τους ήδη χρηματίσαντες όλο και κάτι γνωρίζουμε. Για τους καινούργιους με τι κριτήρια θα τοποθετηθούμε απέναντί τους; Θα συνεχίσουμε την παλιά μας τέχνη: «ο δικός μου, ο δικός σου, ο δικός μας ... για να μας κάνει και κανένα ρουσφέτι»; Ή θα δειξουμε ότι θέλησή μας είναι να διοικήσουν τίμια, αμερόληπτα και για το κοινό καλό;

Όποιοι κι αν είναι, είναι ευγενικοί, σταθεροί, ειλικρινείς; Έχει ο λόγος τους βάρος και συνέπεια; Σέβονται ακόμη και τους αντιπάλους τους ακόμη και όσους δεν τους ψήφισαν; Μήπως είναι αχάριστοι και προς τον λαό και στις μεταξύ τους σχέσεις;

Στοιχείο της Δημοκρατίας είναι η πολυφωνία. Όμως η πολυφωνία πρέπει να χαρακτηρίζεται από ευγένεια και να διατυπώνονται επιχειρήματα που να πείθουν ότι αυτά που λέγονται είναι σωστά και ωφέλημα. Να διακρίνονται όλοι για την ευπρέπεια λόγων και έργων παντού και πάντα.

Παράλληλα χρειάζονται και οι φίλοι των οποίων η γνώμη – σύμφωνη ή αντίθετη – πρέπει να έχει την ευκαιρία να εκφράζεται και να γίνεται σεβαστή. Μακριά οι κόλακες!

Εκείνοι, όμως, που για μένα είναι τελείως απαράδεκτοι, είναι όσοι μπαίνουν σε κάποιο συνδυασμό με δόλο και με μοναδικό σκοπό το συμφέρον τους. Παρουσιάζονται στην αρχή σαν πρόβατα και στην πορεία αποδεικνύονται λύκοι. Έτσι επιτίθενται με έχθρα και παραλογισμό σε όσους έγλειφαν για να τουςβάλουν στο ψηφοδέλτιο και στη συνέχεια χρησιμοποιούν κάθε μέσον – ακόμη παραγνωρίζοντας ικανότερους συναδέλφους τους – και απαιτούν αξιώματα αντιδημάρχου ή αντιπεριφερειάρχη ή ό,τι άλλο βάλλουν στο μάτι για την εξυπηρέτηση των προσωπικών τους συμφερόντων. Και, αν δεν τα καταφέρουν, ασκούν κριτική με πάθος και κακία που συχνά ούτε η αντιπολίτευση κάνει.

Δυστυχώς υπάρχουν και περιπτώσεις όπου τέτοια άτομα δεν διστάζουν να συμμαχήσουν και με ιδεολογικά τελείως αντίθετες προς τα πιστεύω τους παρατάξεις αρκεί να καταφέρουν να πλήξουν τον ευεργέτη τους.

Ακόμη και όταν δεν υπάρχει τίποτε άλλο εις βάρος υποψηφίου άρχοντα, το δε έργο του είναι αναγνωρισμένο από όλους, χρησιμοποιείται από μερικούς δόλιους ως επιχείρημα εναντίον του η ηλικία του, ωσάν να μη γνωρίζουν ότι υπάρχουν γέροι σαραντάρηδες και νέοι εξηντάρηδες και πάνω.

Θυμούνται παλαιότερα, στην πρωτεύουσα κάποιου Νομού, ο κατά τα άλλα ικανότατος ξανά υποψήφιος Δήμαρχος είχε υπερβεί το ογδοηκοστό έτος. Κατά την προεκλογική του ομιλία στην κεντρική πλατεία της πόλης αναφέρθηκε και στο θέμα της ηλικίας του μια και οι αντίπαλοί του αναφέρονταν σε αυτό μην έχοντας τίποτε άλλο να του προσάψουν και έκανε όλους να τον καταχειροκροτήσουν. Είπε λοιπόν: «αγαπητοί συμπολίτες, οι αντίπαλοί μου με κατηγορούν, αφού δεν βρίσκουν τίποτε άλλο να πουν, ότι είμαι γέρος. Τους πληροφορώ, το λέω να το ακούσετε κι εσείς, ότι δήμαρχος θέλω να γίνω και όχι γαμπρός, για να φοβούνται μήπως δεν ανταποκριθώ στα συζυγικά μου καθήκοντα»!

Άκουσα ότι στο Νομό μας υπάρχει υποψήφιος Δήμαρχος ο οποίος πρόσφερε στην τοπική αυτοδιοίκηση όλο του το είναι, το έργο του είναι μεγάλο, η προσφορά του αναγνωρίζεται ακόμη και από τους αντιπάλους του και το μόνο μειονέκτημα που του βρίσκουν για να τον πολεμήσουν είναι η ηλικία και τα χρόνια της προσφοράς του παραγνωρίζοντας ότι αυτά αποδεικνύουν το κύρος και την ικανότητά του.

Αυτό είναι απαράδεκτο. Ας έχουμε όλοι υπόψη μας ότι ο χάρος και οι αρρώστιες δεν εξετάζουν την ηλικία μας.

Αυτά τα ολίγα έχω να πω ως πολίτης που αγαπώ τον τόπο μας και πονώ από όσα παράξενα και παράλογα συμβαίνουν.

ΑΠΟΨΗ

Είναι ΑΠΟΨΗ, αλλά και ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

Γράφει ο Χρήστος Δημητρίου

Αγαπητοί φίλοι, αγαπητοί συγχωριανοί,

Η Κοινωνία που ζούμε σήμερα μας έχει γεμίσει με ανασφάλεια. Ο φόβος έγινε το ναρκωτικό μας. Ο φόβος μάς έχει οδηγήσει σε μια άνευ προηγουμένου παθητικότητα. Μάς έχει καταντήσει, μάς έχει μετατρέψει σε πολίτες του καναπέ.

Η αντίσταση στο φόβο, η αφύπνιση είναι υποχρέωσή μας απέναντι στον εαυτό μας, αλλά και στον συνάνθρωπό μας.

Ο καλύτερος τρόπος να πεις κάτι είναι να το κάνεις.

Όλο και περισσότεροι από εμάς κατανοούμε – ύστερα από πέντε χρόνια κρίσης – ότι το Κράτος μας δεν σώζεται και δεν εξυγιαίνεται παραχωρώντας, χαρίζοντας και ξεπουλώντας τα υγιή κομμάτια του, τους μόνους Εθνικούς πόρους του. Πού θα βρει μετά τα χρήματά για να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του;;; Συντάξεις, εκπαίδευση, ασφάλεια, δρόμους, λιμάνια, αεροδρόμια και τόσα άλλα... Θα πρέπει αιώνια να δανειζεται τοκογλυφικά, όπως έκανε ως τώρα, δυστυχώς.

Η αγανάκτηση, λοιπόν, είναι αυτή που κάνει πολλούς να αντιδρούν – όσοι αντιδρούν τελικά – σε όλες αυτές τις αδικίες, τα χαράτια και τις αυξήσεις στα κοινωνικά αγαθά. Προκλητικές αυξήσεις για παράδειγμα στα διόδια μετά από τη ντροπιαστική παραχώρησή τους – από προηγούμενα χρόνια σε ιδιώτες – σε μια στα γρήγορα συνεδρίαση του θερινού τμήματος της Βουλής.

Παρατηρούμε αμήχανοι αυξήσεις αντί για μειώσεις στα βασικά προϊόντα διατροφής. Και από την άλλη μειώσεις

μόνο σε μισθούς και μεροκάματα, κانونτάς μας, με γκεμπελικές μεθόδους, να πιστεύουμε ότι 500 € τον μήνα είναι καλά και θα πρέπει να είμαστε ευχαριστημένοι από πάνω. Ωστόσο η αντίστοιχη προσφορά υπηρεσιών σε Γερμανία, Γαλλία, Αγγλία, Ολλανδία ... είναι 2.500 έως 3.000 €.

Ας πάρμε τότε στη δραχμή, πριν πεθάνουμε από την πείνα γιατί έτσι τα προϊόντα μας – ως αγροτουριστική χώρα θα γίνουν πιο ανταγωνιστικά απέναντι σε Τουρκία, Βουλγαρία, Ρουμανία ...

Δείτε το κλείσιμο των ελληνικών Ναυπηγείων. Όλοι οι караβοκρήδες πηγαίνουν τα καράβια τους για επισκευές ή δίνουν παραγγελίες για καινούργια στις παραπάνω χώρες γιατί δεν έχουν ευρώ, αλλά το δικό τους νόμισμα και έτσι κοστίζουν πολύ λιγότερο. Μας παίρνουν τις δουλειές, αυξάνεται η ανεργία!

Αγαπητοί φίλοι, δεν είναι τζαμπατζήδες ή λαμόγια, ή αναρχοκομμουνιστές – όπως τους έλεγαν παλιά – οι αντιδραστικοί πολίτες αυτής της χώρας και αυτής της κρίσης. Απλά, δεν γίνεται τίποτα, αν βγαίνουν φωνές μόνο από τον καναπέ. Πρέπει να ανακτήσουμε την αξιοπρέπειά μας και την περηφάνια μας.

Δεν πρέπει να δεχτούμε την καταπάτηση του Συντάγματος, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την προσβολή της ελληνικής μας ταυτότητας.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε τους προγόνους μας που πολέμησαν για μια ελεύθερη Ελλάδα και όχι για το τερατούργημα που σιγά-σιγά δημιουργείται σήμερα.

Φιλικά

Χρήστος Φ. Δημητρίου

Ταξιδεύουμε στα Βαλκάνια

Συνέχεια από την 1η σελ.

καταπληκτική ημέρα. Θα επισκεφτούμε την ιστορική Μονή της Σινάια, έργο των Καντακουζηνών. Αργότερα πηγαίνοντας βόρεια και περίπου στα όρια Βλαχίας και Τρανσυλβανίας, στα Καρπάθια στην πόλη Μπραν θα επισκεφτούμε τον Πύργο του Δράκουλα. Θα εντυπωσιαστούμε και θα μάθουμε πολύ ενδιαφέρουσες ιστορίες. Θα έχουμε ελεύθερο χρόνο για φαγητό και για αναμνηστικά σουβενίρ στα αμέτρητα μαγαζάκια. Συνεχίζοντας τον δρόμο μας θα επισκεφτούμε την ιστορική πόλη Μπρασόφ με την διάσημη Μαύρη εκκλησία της. Επιστροφή στο Βουκουρέστι. Δείπνο, διανυκτέρευση.

5η ΗΜΕΡΑ: ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ – ΣΟΦΙΑ - ΜΠΟΡΟΒΕΤΣ

Μετά το πρωινό μας ξεκινάμε νωρίς από το ξενοδοχείο μας για να έχουμε τον χρόνο το μεσημέρι να γευματίσουμε στην πρωτεύουσα της Βουλγαρίας την Σόφια και μετά το φαγητό να κάνουμε μία ωραία ξενάγηση γνωρίζοντας τον καταπληκτικό ναό του Αλεξάντερ Νέφσκι, την Αγία Σοφία, το μνημείο του άγνωστου στρατιώτη, τα παλιά ανάκτορα, την όπερα, το προεδρικό μέγαρο, την ροτόντα του Αγίου Γεωργίου, κ.τ.λ. Θα έχουμε ελεύθερο χρόνο στον πεζόδρομο και αργά το απόγευμα θα συνεχίσουμε για το Μπόροβets (60 χλμ.) όπου βρίσκεται το ξενοδοχείο μας. Δείπνο, διανυκτέρευση.

6η ΗΜΕΡΑ: ΜΠΟΡΟΒΕΤΣ – ΣΑΝΤΑΝΣΚΙ – ΑΘΗΝΑ

Αναχωρούμε στις 07: 30 και αποχαι-

ρετούμε αυτό το μοναδικό ελατόδοσος. Περνώντας από το Σαντάνσκι την Πατρίδα του Σπάρτακου, όπως λένε οι ντόπιοι, αλλά και η ιστορία τους, θα μπορούμε να το γνωρίσουμε. Το ΣΑΝΤΑΝΣΚΙ σήμερα φημίζεται για τα ζεστά ιαματικά νερά του, για το κλίμα και την καλή αγορά του. Ελεύθερος χρόνος για βόλτα στον πεζόδρομο, ψώνια αναμνηστικά.

Μετά την επίσκεψη συνεχίζουμε τον δρόμο μας με προορισμό τα σύνορα. Η επόμενη στάση μας θα είναι για γεύμα στο self-service του Πλαταμώνα, και με τις ανάλογες στάσεις από εκεί και κάτω θα φτάσουμε με το καλό στη βάση μας σε μια λογική ώρα.

ΚΟΣΤΟΣ: περίπου 300 € το άτομο.

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ:

- Πούλμαν υπερυψωμένο, νέας τεχνολογίας με πεπειραμένο οδηγό
- 5 διανυκτερεύσεις σε ξενοδοχεία 4* Αστέρων
- 5 πρωινά και 5 δείπνα
- Καθημερινές περιηγήσεις όπως αναφέρονται στο πρόγραμμα
- Αρχηγός του γραφείου σε όλη την διάρκεια του ταξιδιού
- Επαγγελματίας ξεναγός στο ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ
- Ασφάλεια αστικής και επαγγελματικής ευθύνης
- ΦΠΑ
- ΔΙΟΔΙΑ

ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ: ΕΙΣΟΔΟΥΣ ΣΕ ΜΟΥΣΕΙΑ – ΠΟΤΑ ΣΤΑ ΓΕΥΜΑΤΑ

* Στην τιμή ο πελάτης δεν έχει να πληρώσει καμία προαιρετική εκδρομή.

* Καθημερινές αλλαγές θέσεων κατά την διάρκεια του ταξιδιού.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ ΜΑΣ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥΣ

Γράφει ο Χρήστος Φ. Δημητρίου

Από το προηγούμενο καλοκαίρι, οι νέοι του χωριού μας εκδήλωσαν την επιθυμία να διαμορφώσουν ένα χώρο – με προσωπική τους εργασία και δικά τους έξοδα – στον οποίο θα βρίσκονται και θα αναπτύσσονται εκεί διάφορες δραστηριότητες κατά τις ημέρες που βρίσκονται στο χωριό μας. Στην προσπάθειά τους αυτή δήλωσα ότι θα είμαι συμπαραστάτης με προσωπική εργασία και με ό,τι άλλο χρειαστεί.

Ξεκινήσαμε, λοιπόν, με την αγορά – στην καλύτερη δυνατή τιμή – ενός καινούργιου πάγκου επιτραπέζιας αντισφαίρισης (ΠΙΝΓΚ – ΠΟΝΓΚ) και τον γνωστό μας πάγκο με το ξύλινο ποδοσφαιράκι για εσωτερικό χώρο, τα μεταφέραμε σε δύο δρομολόγια, με τη βοήθεια του Γιώργου Ζιαγκουβά και τα τοποθετήσαμε στην κενή αίθουσα του σχολείου της συνοικίας Αγίου Γεωργίου.

Εξυπακούεται ότι ο χώρος – ο μόνος που θα ήταν αξιοποιήσιμος – χρησιμοποιήθηκε με τη σύμφωνη γνώμη του τοπικού κοινοτάρχη μας Γιώργου Ζιαγκουβά.

Στις αρχές του καλοκαιριού φέτος ξεκίνησε μια έντονη προσπάθεια να καθαριστεί και να αναβαθμιστεί ο περιβάλλον χώρος. Έγινε καθαρισμός από τα χόρτα, κόπηκαν θάμνοι και κλαδιά δέντρων που είχαν κατακτήσει τον χώρο, κλαδεύτηκαν τα χυμώδη δέντρα, καθαρίστηκαν τα τοιχία και τα σκαλιά από χόρτα και κλαδιά που τόσα χρόνια εγκαταλειψής είχαν φυτρώσει και κατέστρεφαν τον δομημένο χώρο, έγινε απομάκρυνση των οργανικών υλικών και φυτεύτηκαν στα παρτέρια που αναδείχθηκαν φυτά αντοχής στην ξηρασία και την πα-

γωνιά. Σε δύο χρόνια περίπου ο όλος χώρος θα δείχνει όπως φαίνεται τώρα στο σχέδιο που έγινε με τη βοήθεια του υπολογιστή. Παράλληλα βάρθηκε η κούνια και η σκουριασμένη μπασκέτα και έγινε λειτουργική. Επισκευάστηκε η παροχή νερού και μπήκε λάστιχο για το πότισμα των φυτών.

Όλα αυτά έγιναν με χρήματα τα οποία συγκέντρωσαν οι νέοι μας και με κοπιώδη προσωπική εργασία και χωρίς καμιά συνεισφορά του Δήμου ή του Συλλόγου. Στην προσπάθεια συνέβαλαν, εκτός από εμένα τον ίδιο, ο γιος μου Φώτης Δημητρίου και ο Φώτης Κων. Αναγνώστου, ο οποίος πρόσφερε πολλά με την επιμελημένη εργασία του και ανέλαβε αφιλοκερδώς να είναι αυτός που θα φροντίζει τον χώρο, κυρίως τον χειμώνα. Νομίζω ότι αξίζει ένα μεγάλο **ευχαριστώ από καρδιάς**, από όλους μας.

Επίσης ευχαριστούμε και τον Γιώργο Ζιαγκουβά ο οποίος μερίμνησε για την απομάκρυνση του μεγάλου όγκου κλαδιών και, με μεγάλη χαρά και ικανοποίηση, ενθάρρυνε τη συνέχιση της βελτίωσης του περιβάλλοντος χώρου καθώς και για κάποιες εργασίες συντήρησης του κτηρίου.

Ωστόσο, καλούμε όποιον από τους συγχωριανούς μας γνωρίζει από σοβαντίσματα να προσφέρει μιας ημέρας εργασία για την επισκευή του σοβά πάνω από τα παράθυρα στην πρόσοψη του κτηρίου. Τα 100 περίπου κεραμίδια που χρειάζονται προσφέρονται από εμένα.

Ο χώρος, λοιπόν, αυτός ξαναζωντάνεψε και θα μπορούν μικρά και μεγάλα παιδιά να παίζουν μπά-

σκετ, βόλει, επιτραπέζιο ποδοσφαιράκι, πινγκ-πονγκ και μπάτμιντον (ρακέτες με μπαλάκι με φτερά).

Αγαπητοί συγχωριανοί, νομίζω ότι θα πρέπει να βοηθήσουμε τα παιδιά να πραγματοποιήσουν την καλοκαιρινή τους εκδήλωση που έχει ως σκοπό την διασκέδαση, αλλά και τη συγκέντρωση χρημάτων για τους παραπάνω σκοπούς, αφήνοντας πίσω ό,τι μας κρατάει δεμένους με την αδράνεια, την κακόπιστη κριτική, τον «εαυτουλισμό», τη μουρμούρα. Πιστεύω ότι ακόμη και σε αυτές τις δύσκολες και μίζερες μέρες μπορούμε να κάνουμε πολλά μονοιασμένοι, αποφασιστικοί και με διάθεση να αλλάξουμε έστω και κάτι που μπορεί να είναι μικρό, αλλά δείχνει τουλάχιστον μαχητική διάθεση.

Μπράβο Χρήστο

Με πρωτοβουλία του **Χρήστου Δημητρίου** και με τη βοήθεια της συζύγου του, του γιου τους και του **Φώτη Κ. Αναγνώστου**, ο για δεκαετίες εγκαταλελειμμένος χώρος του δημοτικού σχολείου του χωριού μας κυριολεκτικά μεταμορφώθηκε.

Αντικρίζοντας το αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας, δύο λέξεις ήρθαν αυθόρμητα στα χείλη μου: **«Μπράβο Χρήστο»**.

Ο χώρος αυτός καθαρισμένος, συντηρημένος και δέντροφυτεμένος πλέον είναι έτοιμος να υποδεχθεί τη νεολαία μας.

Γ. Κουτσούκος

Ο εξωτερικός χώρος του Σχολείου όπως είναι τώρα και όπως θα είναι σε λίγα χρόνια

Το γήπεδο ποδοσφαίρου, όπως το οραματιζόμαστε σε λίγα χρόνια

Το πινγκ-πονγκ και το επιτραπέζιο ποδοσφαιράκι

Κάτω από τον ίσκιο του πλατάνου ανήμερα των Αγίων Αποστόλων για τα σχετικά κεράσματα

Ανοιξιάτικες και Καλοκαιρινές εικόνες του χωριού μας

Αγριολούλουδα

Αγράμπελη με τη μεθυστική ευωδιά των λουλουδιών της

Ανθισμένες καστανιές

Το γεφύρι στο πέρα ρέμα με τα κάγκελα θαμμένα

Το περιθόλι της Μαρίας και του Ηλία Ζιαγκουθά ακόμα και με φράουλες

Ο λουλουδόκηπος της Μαρίας και του Ηλία Ζιαγκουθά

Η φραγκοσταφυλλιά (σταφλιτσιά) και το περιθόλι των αδελφών Σκαμάγκη

Από τη θεράντα της Ουρανίας Ρίζου ως πέρα την Οίτη

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

Μάνα και Ψυχομάνα

Της Γεωργίας Ταρσούλη
Ήταν στο προηγούμενο «ΑΝΘΟΛΟΓΙΟ»
για τα παιδιά Γ΄ και Δ΄ τάξης

Προτείνεται στους γονείς να το διαβάσουν στο παιδί ή τα παιδιά τους κατά τις στιγμές που συνηθίζουν να του ή τους διαβάζουν παραμύθια.

Είναι σημαντικό να υπάρχει αρκετός διαθέσιμος χρόνος και να μην πιέζονται από κάτι ανάλογο γονείς και παιδιά.

Θεωρείται σκόπιμο να το έχουν διαβάσει εκείνοι πρώτα και να έχουν επεξεργαστεί τα προς συζήτηση ΣΧΟΛΙΑ.

Απ' όλα τα πουλιά της κυρα-Λένης, το πιο νόστιμο ήταν το Μαυρούλι. Όχι γιατί οι άλλες κότες ήταν άσχημες, και μάλιστα η μάνα του η Σκουφάτη, που ήταν άσπρη και παχουλή μ' ένα μικρό λοφίο στο κεφάλι, αλλά και το Μαυρούλι είχε τόσο έξυπνα ματάκια, τόσο γυαλιστερά μαύρα φτερά, που αμέσως το ξεχώριζες απ' όλα τ' άλλα. Τα πόδια του μάλιστα τα σκέπαζαν μικρά μαύρα πουπούλα, και αυτό το πράγμα έκανε την κυρα-Λένη να καμαρώνει όσο παίρνει.

- Εσύ θα γίνεις σκαλτσουνάτη, έλεγε, και το 'παίρνε στα χέρια και τού 'ξυνε το κεφαλάκι.

Το πουλάκι το 'ξερε πως ήταν όμορφο και καμάρωνε. Γι' αυτό δεν του άρεσε να είναι όλη την ώρα με τη μάνα του και τ' αδέρφια του. Προτιμούσε να гуιρίζε μοναχό του στην αυλή και να βρίσκεται πότε κοντά στις γίδες και στο γαϊδουράκι, πότε ν' ανεβαίνει στις πετρίτσες που ήταν ακουμπισμένες στον τοίχο και να προσπαθεί να δει τι γινόταν έξω από την αυλή, στο περιβόλι.

ΣΧΟΛΙΟ

Τι δείχνει αυτή η προτίμηση του μικρού πουλιού; Τι διεκδικεί; Μήπως να είναι ελεύθερο, να κάνει κάτι δικό του;

Για τα μεγαλύτερα παιδιά το προσδιορίζουμε ως διεκδίκηση αυτονομίας και αυτοκαθορισμού.

Είναι θεμιτό; Σίγουρα ΝΑΙ για τα μεγαλύτερα παιδιά.

Με τα μικρότερα κάνουμε νύξεις του τύπου: έχεις παρατηρήσει μωρά που να θέλουν να φάνε μόνο τους με το κουταλάκι; Δε λέει αυτή η συμπεριφορά: «μπορώ μόνο μου»;

Τι κάνει τους μεγάλους να μην το αφήνουν; Έχουν δικιο;

Και η πιο μεγάλη του επιθυμία ήταν να πάει να κουβεντιάσει με τον Κίτσο, τον μεγάλο γάτο που βρισκόταν πάντα ξαπλωμένος στο παράθυρο του μαγειριού, και πότε – πότε έγλειφε τα πόδια του, πότε κοιμόταν και πότε στεκόταν καμαρωτός – καμαρωτός και κοίταζε από ψηλά όλα τα ζώα της αυλής, σαν να ήταν βασιλιάς τους. Αχ, πόσο ήθελε να τον πλησιάσει το πουλάκι! Και αυτή η μάνα του, που δεν το άφηνε ποτέ να πάει κοντά! Και γιατί;

ΣΧΟΛΙΟ

Ποιο είναι τώρα το ζητούμενο; Μήπως η καθολική ανθρώπινη επιθυμία για να γνωρίσει το απαγορευμένο, το παράνομο, το επικίνδυνο;

Τι θα του έκανε ο γάτος; Φαινόταν τόσο ήμερος, τόσο καλός! Το πουλάκι δεν τον είχε δει ποτέ του να κάνει κακό σε κανένα.

ΣΧΟΛΙΟ

Τι σημαίνει αυτό για το πουλάκι, πώς ερμηνεύει την όλη συμπεριφορά του γάτου;

Είναι πάντα τα πράγματα όπως φαίνονται; Γιατί;

Γίνεται λόγος με τα μεγαλύτερα παιδιά για στρατηγικές και απώτερες σκέψεις των δολίων.

Αλλά πάλι δεν τολμούσε να παρακούσει τη μητέρα του, που το αγαπούσε τόσο πολύ και ήθελε πάντα το καλό του. Κι αν τύχαινε να βρίσκεται κοντά στο παράθυρο και να ακούσει τη φωνή της μάνας του, έτρεχε γρήγορα – γρήγορα, σαν να 'χε κάνει τίποτε κακό.

ΣΧΟΛΙΟ

Τι σημαίνει αυτό; Δίνεται η ευκαιρία στα παιδιά να διατυπώσουν τις σκέψεις τους.

Διευκολύνονται να συνειδητοποιήσουν τη συγκρουσιακή κατάσταση μεταξύ συμμόρφωσης και αυτοκαθορισμού.

Μια μέρα όμως, που η μάνα του βρισκόταν στην άλλη άκρη της αυλής και μοιραζόταν μια πεταμένη πεπονόφλουδα με τα μικρά της, δεν μπόρεσε το πουλάκι να βαστήξει. Πήδησε, κοιτάζοντας με προσοχή μήπως το έβλεπε κανείς, πάνω στη σανίδα που βρισκόταν κάτω από το παραθύρι και που βάσταγε μια γλάστρα με μαραμένο βασιλικό, κι έτσι βρέθηκε κοντά στο γάτο.

ΣΧΟΛΙΟ

Τι επικράτησε τελικά;

Διευκολύνονται τα παιδιά να συνειδητοποιήσουν την αντίφαση μεταξύ της θεμιτής περιέργειας του κάθε πλάσματος (Η περιέργεια δεν είναι κακό πράγμα. Αν δεν ήταν περιέργος ο άνθρωπος, δεν θα είχε φτιάξει τον πολιτισμό που δημιουργήσε) και της συνεκτίμησης των κινδύνων, από άτομα που έχουν την αναγκαία πληροφόρηση και την ικανότητα του κριτικού στοχασμού; Μέσα σε αυτό το πλαίσιο χωράει και η αγγλοσαξωνική παροιμία: Curiosity kills the cat = η περιέργεια σκοτώνει τη γάτα. Και παραπέμπει στην ανάγκη επεξεργασίας των συνεπειών και των κινδύνων.

Ο Κίτσος μισάνοιξε τα μάτια του και το κοίταξε παράξενα.

- Μπα, καλώς το Μαυρούλι, είπε, κι η φωνή του έσταζε μέλι, πώς ήρθες από εδώ; Δεν σ' έχω ξαναδεί ως τώρα.

- Δεν έχω ξαναρθεί, γιατί δε μ' αφήνει η μάνα μου, είπε το Μαυρούλι κι έσκυψε το κεφάλι.

- Δε σ' αφήνει να 'ρθεις; Και με ποιο δικαίωμα; έκανε ο γάτος και άνοιξε τα κίτρινα μάτια του μ' απορία. Πώς μπορεί να μη σε αφήνει να κάνεις ό,τι θέλεις;

ΣΧΟΛΙΟ

Γιατί το Μαυρούλι έσκυψε το κεφάλι; Τι δείχνει αυτό; Διευκολύνονται τα παιδιά να συνειδητοποιήσουν τις στρατηγικές και τις συμπεριφορές των αποπλανητών ή πα-

ραπλανητών. Κολακεύουν τις μύχιες (αλλά ανεπεξέργαστες) επιθυμίες των υποψήφιων θυμάτων τους.

-Μα είμαι μικρό ακόμη και δεν μπορώ να μην ακούσω τη μητέρα μου, δικαιολογήθηκε το πουλάκι.

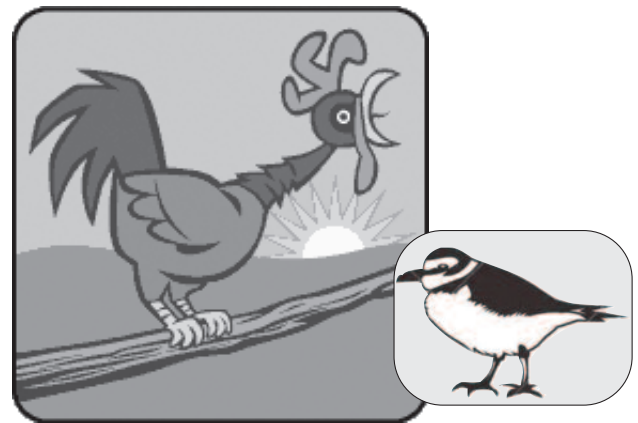
ΣΧΟΛΙΟ

Γιατί γράφει εδώ: «δικαιολογήθηκε το πουλάκι»; Να συνειδητοποιηθεί η ετεροθαλής θέση των πρωταγωνιστών.

- Πρώτα – πρώτα που δεν είσαι καθόλου μικρό, είπε ο γάτος. Είσαι κιόλας μια χαρά πουλάκι. Κι έπειτα, και μικρό ακόμη αν ήσουν, δεν μπορεί τίποτε να σου απαγορεύσει η Σκουφάτη, μια και δεν είναι η αληθινή σου μητέρα.

- Δεν είναι μητέρα μου; Τι λες, Κίτσο; έκανε το πουλάκι κι άνοιξε τα μάτια του τόσα μεγάλα.

- Αυτό που σου λέω, είπε ο γάτος ήσυχα ήσυχα. Η Σκουφάτη δεν είναι μητέρα σου. Εσένα κι όλα τα αδέρφια σου σας επήραν, όταν ήσαστε ακόμη αυγά, από την κυρα-Στάθαινα εδώ κοντά, κι έβαλαν τη Σκουφάτη να σας κλωσήσει. Δεν είχε τότε αυγά η κυρα-Λένη και αναγκάστηκε να δανειστεί. Κι έτσι η Σκουφάτη είναι μόνο ψυχομάνα και τίποτε άλλο. Το ίδιο θα 'κανε αν την έβαζαν να κλωσήσει παπάκια ή χηνάκια ή ό,τι άλλο θέλεις.

ΣΧΟΛΙΟ

Πώς συνεχίζει την καλοσχεδιασμένη στρατηγική του ο Κίτσος, που εδώ ξέρει ότι έχει το πάνω χέρι;

Μήπως προσπαθεί να παραλύσει το «θύμα» του εξουδετερώνοντας τις αντιστάσεις του και το πλαίσιο στήριξής του που είναι η μάνα του και τα αδέρφια του;

Το Μαυρούλι τα είχε εντελώς χαμένα ακούγοντας τα λόγια του Κίτσου. Το πράγμα του φαινόταν απίστευτο, τόσο φοβερό, που δεν μπορούσε να το χωρέσει το μυαλό του.

ΣΧΟΛΙΟ

Αναδिकνύεται εδώ η φυσιολογική αντίδραση – παράλυση του μικρού πουλιού.

- Μα μπορεί να είναι και μάνα μου, έκανε στο τέλος, σαν κατάφερε να πει δυο λόγια. Πού το ξέρεις εσύ τόσο καλά, ότι δεν είναι;

ΣΧΟΛΙΟ

Γίνεται λόγος για την αντίσταση που προβάλλει και για το πόσο θεμιτή και αναγκαία είναι.

Θέλει να γαντζωθεί από κάπου μπροστά στην κατάρρευση του μύθου του.

- Το ξέρω, το ξέρω, έκανε ο γάτος. Άλλωστε, αν ήσουν παιδί της, θα της έμοιαζες λιγάκι. Για κοίταξέ την όμως. Αυτή είναι άσπρη κι εσύ είσαι μαύρο, αυτή έχει μια σκούφια στο κεφάλι κι εσύ έχεις τα πόδια φτερωτά.

Το πουλάκι γύρισε και κοίταξε. Ναι, ο Κίτσος είχε δίκιο. Η μάνα του ήταν εντελώς αλλιώςικη.

ΣΧΟΛΙΟ

Ο δυνάστης του εξακολουθεί να θομθαρδίζει το θύμα του και να κλιμακώνει την πίεση.

Πήγε να πει στο γάτο πως όλα τα παιδιά δε μοιάζουν της μητέρας τους, αλλά εκείνη τη στιγμή ακούστηκε από μέσα το τρόχισμα ενός μαχαίριου πάνω στο νεροχύτη, κι ο γάτος δίχως να προσέξει πια το πουλάκι, πήδησε στη στιγμή απ' το παράθυρο.

ΣΧΟΛΙΟ

Συζητείται με το ή τα παιδιά η αντίσταση, το κουράγιο του μικρού πουλιού και η «από μηχανής» παρέμβαση μιας εξωτερικής κατάστασης ώστε να διακοπεί η εξέλιξη και να μείνει το πουλάκι για να επεξεργαστεί το μήνυμα και το τι σημαίνει αυτό.

-Να ξανάρθεις, να ξανάρθεις, πρόφτασε να πει πηδώντας.

ΣΧΟΛΙΟ

Ο «δυνάστης» του, αυτός που έχει σκοπό να χειραγωγήσει το θύμα να αφήνει ανοιχτό το θέμα και τη δυνατότητα να συνεχιστεί η πίεση του προς το Μαυρούλι.

Το καημένο το Μαυρούλι είχε μείνει αποσβολωμένο. Αλήθεια λοιπόν, δεν είχε πια μητέρα; Θα μπορούσε να πηγαίνει όπου του άρεσε και να κάνει ό,τι θέλει, χωρίς να μπορεί κανείς να το μαλώσει; Αλλά πάλι το βράδυ ποιος θα το σκέπαζε με τις φτερούγες του, για να κοιμηθεί γλυκά, και ποιος θα του 'βρισκε και θα του διάλεγε το καλύτερο σκουληκάκι και το πιο χοντρό σκύβαλο; Και πώς θα μπορούσε να βρει το φαΐ του μοναχό του, που ήταν μικρό κι όλα τ' άλλα πουλιά θα το τσιμπούσαν;

ΣΧΟΛΙΟ

Διευκολύνονται τα παιδιά να δουν ξεκάθαρα τις αμφιθυμίες του μικρού πουλιού. Δεν χρειάζονται διδασκισμοί του τύπου «είδες πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος της μάνας»;

Ήθελε να ρωτήσει κάποιον πιο μεγάλο, που να μπορούσε να του απαντήσει. Τη Σκουφάτη την ίδια δεν μπορούσε να

τη ρωτήσει, δεν του έκανε καρδιά. Να ρωτούσε πάλι κάποια άλλη κότα; Αλλά που να ήξεραν εκείνες;

ΣΧΟΛΙΟ

Δεν παραθλέπεται, όμως η επιμονή του να αναζητήσει την αλήθεια. Και η έγνοια του να μην πληγώσει τη μάνα του.

Μονάχα ο κόκορας, αυτός θα ήξερε καλά, αλλά αυτόν τον φοβόταν το Μαυρούλι. Όλες οι κότες τον είχανε για αφέντη στην αυλή, και η Σκουφάτη έλεγε πάντα στα παιδιά της πως έπρεπε να τον σέβονται και να τον φοβούνται. Κι αλήθεια, ήταν τόσο φοβερός, με τα μακριά του νύχια, με τη σουβλερή μύτη και το μεγάλο λειρί! Αλίμονο, αν τολμούσε ένα πουλάκι να πλησιάσει, εκεί κοντά την ώρα που έτρωγε. Μπορούσε να το κάνει χίλια δυο κομμάτια. Τώρα όμως δεν έτρωγε, αλλά περπατούσε περήφανος και καμαρωτός, και ίσως φαινόταν καλός και άκουγε αυτό που θα τον ρωτούσε το Μαυρούλι. Κι έπειτα ήθελε τόσο πολύ να μάθει, αν η Σκουφάτη ήταν μητέρα του! Ο κόκορας φούσκωσε το λαιμό του και το κοίταξε αυστηρά.

- Τι θέλεις, Μαυρούλι; είπε.

- Θα 'θελα κάτι να σε ρωτήσω, αλλά θα σε παρακαλούσα να μη με αποπάρεις, είπε το πουλάκι δειλά. Μου είπαν ότι η Σκουφάτη δεν είναι μητέρα μου. Είναι αλήθεια αυτό το πράγμα;

Ο κόκορας φούσκωσε το λαιμό του περισσότερο, το λειρί του έγινε κατακόκκινο, και η ουρά του σηκώθηκε ψηλά.

- Τι ανοησίες είναι αυτές που λες; έκανε με δυνατή φωνή.

Ποιος σου είπε αυτές τις κουταμάρες; Φύγε γρήγορα, και μην ξανακούσω τέτοιο λόγο από το στόμα σου, γιατί θα την έχεις άσχημα μαζί μου.

ΣΧΟΛΙΟ

Πώς παρουσιάζεται ο κόκορας; Αυστηρός, απειλητικός, απόμακρος, απλησίαστος, αυταρχικός.

Είναι μια καλή ευκαιρία να αποκτήσουν τα παιδιά μια ξεκάθαρη εικόνα αυταρχικής αντιμετώπισης.

Το πουλάκι έφυγε κατατρομαγμένο, πηδώντας άτακτα εδώ κι εκεί, και χώθηκε μες στο κοτέτσι που βρέθηκε ανοιχτό μπροστά του.

Κρρρρ! έκανε μια φωνή, και μια κότα που βρισκόταν στη γωνιά τίναξε τρομαγμένη τα φτερά της. Ήταν γριά, πολύ γριά, κι όλες σχεδόν τις κότες της αυλής αυτή τις είχε αναστήσει. Και τώρα πια, που είχε γεράσει και δεν μπορούσε να δει καλά ούτε να περπατήσει στην αυλή, ζούσε όλη μέρα στο κοτέτσι. Η κυρά-Λένη δεν την έσφαζε, γιατί την είχε δουλέψει τόσα χρόνια και την άφηνε να ζήσει τις τελευταίες της μέρες.

- Τι έπαθες; είπε όταν είδε το πουλάκι, που τρομαγμένο κρύφτηκε κοντά της.

- Ο κόκορας με κυνήγησε! έκανε το Μαυρούλι με κομμένη την ανάσα.

- Και γιατί; απόρησε η κότα. Τι του έκανες;

- Το πουλάκι έσκυψε το κεφάλι του.

- Τον ρώτησα, αν η Σκουφάτη είναι η μητέρα μου, έκανε σιγά, γιατί ο Κίτσος μου είπε πως δεν είναι. Αχ, πες μου εσύ, που είσαι γριά και ξέρεις, έκανε με πάθος κοιτάζοντας την κότα παρακλητικά. Είναι σ' αλήθεια μάνα μου η Σκουφάτη ή δε γεννήθηκα εδώ και μ' έφεραν από την κυρά-Στάθαινα, όταν ήμουν ακόμη αυγουλάκι; Γιατί έτσι μου είπε ο γάτος.

Η γριά κότα κοίταξε το πουλάκι με τα μισοσβησμένα μάτια της που είχαν δει τόσα και τόσα.

- Μπορεί ο γάτος να έχει δίκιο, είπε, γιατί εγώ ζω μες στο κοτέτσι και δεν ξέρω τι γίνεται απ' έξω. Αλλά, ακόμη και αν σε πήραν από την κυρα-Στάθαινα, τι έχει αυτό να κάνει; Μήπως γι' αυτό σ' αγαπάει λιγότερο η Σκουφάτη; Μήπως δεν σε πήρε, όταν ακόμη ήσουν μια άσπρη στρογγυλή μπαλίτσα, και σε σκέπασε με τις φτερούγες της, και δεν κουνήθηκε τρεις βδομάδες από κοντά σου, και δεν σηκώθηκε καλά – καλά ούτε για να πιει νερό; Κι έδωσε στη μικρή άσπρη μπαλίτσα ζωή, με την αγάπη και τη ζεστασιά της, και την έκανε μια μέρα να σπάσει και να βγει ένα ζωντανό πλάσμα από μέσα; Και, όταν άνοιξες τα μάτια σου στο φως, ποιον πρωταντίκρισε μπροστά σου; Τη Σκουφάτη. Και ποιος σου έδωσε να φας το πρώτο σκυβαλάκι, και ποιος σου έσιαξε τα φτερά σου και ποιος σε χάιδεψε με αγάπη; Πάλι η Σκουφάτη. Και κάθε βράδυ ποιος σε σκεπάζει για να κοιμηθείς και σε ποιανού τις φτερούγες τρέχεις να χωθείς, όταν πιάνει η μπόρα ή όταν κανείς σε κυνηγήσει; Και τις προάλλες, όταν πέρασε από πάνω το γεράκι, ποια έτρεχε φωνάζοντας απελπισμένα, για να σε συμμαζέψει και να σε σκεπάσει, μη σε φάει το αγριοπούλι; Η Σκουφάτη δεν ήταν; Εκτός και αν ήταν καμιά άλλη, που δεν την ξέρω εγώ. Και, αν αυτή που σου έχει κάνει τόσα, δε θέλεις να την ονομάσεις μάνα, τότε ποια θα ονομάσεις; -

ΣΧΟΛΙΟ

Εδώ θα πρέπει να αναδειχθεί ο αντιποδας της αυταρχικής συμπεριφοράς του κόκορα: η ... σωκρατική προσέγγιση της γερόκοτας που τελικά έθγαλε στην επιφάνεια την αληθινή σχέση ΜΗΤΕΡΑΣ - ΠΑΙΔΙΟΥ με την ερμηνεία της λέξης Ψυχομάνα και μπορεί να διευρυνθεί η συζήτηση για τις σχέσεις υιοθετημένων παιδιών με τους θετούς γονείς τους.

- Όσο μιλούσε η γερόκοτα, τόσο έσκυβε το κεφάλι του το πουλάκι. Κι άμα έπαψε η κότα να μιλάει, το σήκωσε και την κοίταξε και δεν της είπε τίποτε, γιατί στο λαιμό του αισθανόταν έναν κόμπο που το εμπόδιζε να μιλήσει. Στα μάτια του όμως ήταν ζωγραφισμένο ό,τι ένιωθε μέσα στην καρδιά.

Απ' έξω ακούστηκε μια κότα να φωνάζει:

- Κακακά, Μαυρούλι μου, παιδάκι μου, πού είσαι;

ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Φεύγουμε στην εξοχή

Της Αλκης Ζέη

Παρμένο από το προηγούμενο θιβλίο «Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ» για τα ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ Ε΄ ΤΑΞΗΣ

Πύργοι, αποθήκες και τσαρδάκια

....Έτσι περνούσαν οι μέρες και κόντευε ο καιρός που θα φεύγαμε στην εξοχή. Η ζέστη είχε αρχίσει για τα καλά. Ήταν πια 1η Ιουνίου. Τότε μάθαμε δυο πράγματα που μας έκαναν να πετάξουμε απ’ τη χαρά μας. Το ένα ήταν ότι θα φεύγαμε φέτος νωρίτερα για την εξοχή και το άλλο... ότι θα πηγαίναμε επιτέλους σε αληθινό¹ σχολείο!!

Το Λαμαγάρι

Η εξοχή που πηγαίνουμε είναι απέναντι στη Χώρα, στην άλλη μεριά της θάλασσας. Λέγεται Λαμαγάρι και δεν είναι ακριβώς χωριό. Εκεί μένουνε μονάχα όσοι δουλεύουνε σε κάτι στενόμακρα κτίρια, που τα λένε αποθήκες και φυλάνε εκεί μέσα τα βαρέλια με τα κρασιά. Μένουν σε κάτι μικρά, χαμηλά σπιτάκια από πλίθες ή από πέτρα, που τα λένε τσαρδάκια.

Είναι και μερικά πέτρινα δώροφα σπίτια, με βεράντες και αυλές, που τα λένε «πύργους», κι ας έχουν μόνο τρία δωμάτια, σαν το δικό μας. Εκεί παραθερίζουν όσοι έχουν δικές τους τις αποθήκες. Εκτός από εμάς, βέβαια, που δεν έχουμε ούτε ένα βαρέλι. Πριν από πολλά χρόνια ο μπαμπάς του παππού είχε αποθήκες, αλλά τις πούλησε, για να σπουδάσει ο παππούς και ν’ αγοράσει τους «Αρχαίους» του.

Κάθε χρόνο έρχεται ο κυρ-Αντώνης, ο βαρκάρης, με την «Κρυσταλλία» του. Έτσι λένε τη βάρκα του. Σαν τη γυναίκα του, που πνίγηκε στη θάλασσα. Πολλές φορές ο κυρ-Αντώνης φέρνει και την κόρη του, την Άρτεμη, που είναι η καλύτερη φιλένάδα μας στο Λαμαγάρι.

Φεύγουμε με τη θεία Δέσποινα και τον παππού. Ο μπαμπάς κι η μαμά έρχονται μόνο τα Σαββατοκύριακα. Την παραμονή το βράδυ, ο μπαμπάς μας φωνάζει να μας πει τις «δέκα εντολές». Κάθε χρόνο μας λέει τα ίδια και τα έχουμε μάθει πια απ’ έξω.

- Οι «δέκα εντολές» του μπαμπά:
- ⊃ Να μην κολυμπάμε στα βαθιά.
- ⊃ Να μην περπατάμε ξυπόλυτες.
- ⊃ Να μην μένουμε πολλές ώρες μέσα στη θάλασσα.
- ⊃ Να μην ανεβαίνουμε στα δέντρα.
- ⊃ Να μην τρώμε άγουρα φρούτα.
- ⊃ Να μην τρώμε άπλυτα σταφύλια.
- ⊃ Να μην μπαίνουμε στις βάρκες χωρίς μεγάλους.
- ⊃ Να μην σκαρφαλώνουμε στα βράχια.
- ⊃ Να μην πηγαίνουμε πιο μακριά απ’ όσο ακούγεται η φωνή της θείας Δέσποινας.
- ⊃ Να μην τσακωνόμαστε.

Εμείς τις ακούγαμε και λέγαμε: Ναι μπαμπά!

Μα, σαν φτάνω στο Λαμαγάρι, τα ξεχνούσαμε όλα. Οι δέκα εντολές εφαρμόζονται μόνο τα Σαββατοκύριακα. Αυτές τις μέρες τις λέμε «η α π ε λ π ι σ ί α μας».

Η «Κρυσταλλία» φάνηκε από μακριά. Σε λίγο, δίπλα στον κυρ-Αντώνη ξεχωρίσαμε μια κόκκινη κουκίδα. Ύστερα ακούστηκαν μακρινές φωνές από τη θάλασσα.

- Μυρτώωωω! Μέλιαaaa!

- Άρτεμηηηη!

Η Άρτεμη είναι ένα χρόνο πιο μεγάλη από μένα κι ένα χρόνο πιο μικρή απ’ τη Μυρτώ. Έτσι την έχουμε φίλη κι οι δυο μας. Δεν έχει πάει ποτέ της σχολείο κι ο κυρ-Αντώνης δεν ξέρει γράμματα για να της μάθει. Ξέρει όμως ένα σωρό πράγματα η Άρτεμη: πώς λένε το κάθε ψάρι, ως και κάτι μικρούτσικα ακόμα, τι δόλωμα θέλει το καθένα, πού έχει πεταλίδες, πού πάνε τα γαριδάκια. Ψαρεύει μόνη της, ως και χταπόδια. Κι αν την άφηνε ο κυρ-Αντώνης, θα μπορούσε και βάρκα με πανί να μανουβράρει.

Μόλις μπήκαμε στη βάρκα, αρχίσαμε τα αγκαλιάσματα. -Τι κάνει το καπλάνι; Ψιθύρισε η Άρτεμη. Τότε εμείς τα είπαμε όλα. Στο μουράγιο ήταν μαζεμένα τα παιδιά. Ο Νώλης, ο Οδυσσέας και η μικρούλα Αυγή. Ξεφώνιζαν όλα μαζί.

Στον «πύργο» μάς περίμενε η Σταματίνα. Είχε έρθει μία μέρα πριν, να καθαρίσει το σπίτι. Γρήγορα γρήγορα βγάλαμε τα πέδιλά μας. Η Μυρτώ μάλιστα έδωσε μια στο δικό της, που πήγε και στάθηκε σ’ ένα ράφι.

- Πάνε κι οι δέκα εντολές του μπαμπά, λέει.

Τα παιδιά μάς περίμεναν κάτω «στ’ αμπέλι του παππού», καθισμένα πάνω στη μεγάλη μυγδαλιά. Τ’ αμπέλι του παππού δεν έχει σταφύλια. Είναι σπαρμένο ντοματιές κι ο παππούς το σκάλιζε και το πότιζε μόνος του. Στη μέση έχει μια τεράστια μυγδαλιά. Σκαρφαλώσαμε κι εμείς στο δέντρο κι αρχίσαμε τα χοροπηδήτά. Τα κλαδιά ανεβοκατέβαιναν σαν κούνια.

.... Έδωσα μια βουτιά ... Το πρώτο μπάνιο φέτος. Τι όμορ-

φα που είναι να κολυμπάς! Δεν ξέρω αν υπάρχει πιο όμορφη θάλασσα στον κόσμο από τη θάλασσα του Λαμαγαριού. Πότε γίνεται πράσινη και πότε γαλάζια, αλλού έχει άμμο κι αλλού χρωματιστά βότσαλα, και τα πεύκα φτάνουν ως το ακρογιάλι. Και να σκεφτείς πως υπάρχουν άνθρωποι που γεννήθηκαν και πέθαναν και δεν είδαν ποτέ τους θάλασσα. Δεν είδαν ποτέ τους το Λαμαγάρι²...

Στην ακρογιαλιά τα παιδιά ήταν μαζεμένα και κοιτάζαν ένα τεράστιο ψόφιο ψάρι. Η Άρτεμη έλεγε πως ήταν δελφίνι. Φωνάξαμε τον παππού.

- Βέβαια και είναι δελφίνι – είπε ο παππούς. Και ύστερα μας διηγήθηκε την ιστορία του δελφινιού και του Αρίωνα. Ο Αρίωνας ήταν τραγουδιστής – στα αρχαία χρόνια, φυσικά – και ταξίδευε με ένα καράβι. Οι ναύτες ήθελαν να του κλέψουν ό,τι είχε και να τον πετάξουν στη θάλασσα. Εκείνος τους παρακάλεσε να τον αφήσουν μόνο να τραγουδήσει. Πήρε την κιθάρα του, τραγούδησε και ύστερα έπεσε στη θάλασσα. Όμως, ένα δελφίνι που περνούσε, μαγεύτηκε τόσο απ’ το τραγούδι του, που τον πήρε στη ράχη του και τον έβγαλε στη στεριά. Η στεριά αυτή ήταν το νησί μας.

- Κι έτσι, να το ξέρετε – λέει ο παππούς – ο πρώτος κάτοικος του νησιού μας ήταν ο Αρίων.

Η Άρτεμη το ήξερε πως στα δελφίνια αρέσει η μουσική. Μια μέρα τα είδε που έτρεχαν πίσω από ένα κότερο απ’ όπου ακούγονταν κιθάρες και τραγούδια.

Τι δεν κάναμε την πρώτη μέρα στο Λαμαγάρι! Μαζέψαμε κοχύλια, καβούρια, αχιούς. Έτσι, το βράδυ δεν κρατιόμασταν απ’ τη νύστα, όταν μας είπε η θεία Δέσποινα «εμπρός, πλύντε τα πόδια σας». Τότε, πολύ θα θέλαμε να ήμασταν σαν τα άλλα παιδιά από τα τσαρδάκια, που ξάπλωναν έτσι όπως ήταν, πάνω σε μια κουρελού³. Μ’ αυτό ξενουστάξαμε κι όταν ξαπλώσαμε, αρχίσαμε τον καβγά⁴ με τη Μυρτώ για το πώς θα βγάλουμε τη βαρέλα. Εγώ ήθελα να την πούμε «Δαβίδ Κόπερφιλντ» κι η Μυρτώ δεν συμφωνούσε.

- Γιατί; -επιμένω εγώ. Είναι τόσο όμορφο! Θα το γράψουμε με κόκκινη μπογιά και...

- Ούτε να το πεις στα παιδιά – λέει η Μυρτώ – γιατί θα γίνεις ρεζίλι.

Τότε αρχίσαμε να φωνάζουμε τόσο δυνατά, που ανέβηκε πάνω ο παππούς να δει τι τρέχει.

- Οι αρχαίοι έλεγαν «θυμού κράτει» - μας λέει. Που θα πει, να κρατάς το θυμό σου. Όταν θυμώνει η μια με την άλλη να μετρά ως το δέκα, πριν απαντήσει, και τότε ο θυμός θα περνάει.

Βγήκε ο παππούς, αλλά η Μυρτώ συνέχιζε.

- Πώς τη βρήκες τέτοια σαχλαμάρα!
- Ένα ... δύο ...τρία ... - μετρώ μέσα μου.
- Ως κι η μικρούλα η Αυγή θα γελάσει.
- Τέσσερα ... πέντε ...έξι ...
- Βέβαια, τι να πεις; Δεν απαντάς!
- Εφτά ...οχτώ ...εννιά...

Η Μυρτώ μου πετάει το μαξιλάρι της. Η κόγχη του με βρήκε στο μάτι. Ύστερα σου λέει ο παππούς «θυμού κράτει» και μέτρα ως το δέκα. Σηκώθηκα και της έδωσα μια τσιμπιά, εκείνη μια κλοτσιά, μετά πλαγιάσαμε στα κρεβάτια μας. «ΛΥ-ΠΟ, ΛΥ-ΠΟ»⁵ είπαμε και οι δύο.

Σε λίγο όμως ακούστηκε ψιθυριστή η φωνή της Μυρτώς.

- ΕΥ-ΠΟ! Αρίωνα να βγάλουμε τη βαρέλα.
- ΕΥ-ΠΟ, Αρίωνα – λέω κι εγώ. Και με πήρε ο ύπνος .

Αλκη Ζέη

ΤΟ ΚΑΠΛΑΝΙ ΤΗΣ ΒΙΤΡΙΝΑΣ (Απόσπασμα)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Σκέφτηκα να χρησιμοποιήσω αυτό το εξαιρετικό κείμενο της Άλκης Ζέη για να αναδείξω κάποια διαχρονικά μηνύματα το οποία σχετίζονται με τωρινές έγνοιες γονέων.

Η εποχή της αφήγησης της συγγραφέα είναι πριν από τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο και λίγο-πολύ το μυθιστόρημά της είναι αυτοβιογραφικό και αντανακλά το σύστημα διαπαιδαγώγησης εκείνης της εποχής.

Για τους σημερινούς γονείς έχω κάποιες επεξηγήσεις, κάποιες επισημάνσεις και μερικές προτάσεις.

Μία από τις προτάσεις μου προς τους σημερινούς γονείς είναι να διαβάσουν οι ίδιοι πρώτα το διήγημα, με τις παρατηρήσεις που το συνοδεύουν και μετά να το επεξεργαστούν μαζί με τα παιδιά τους.

Στις ανοιχτού τύπου ερωτήσεις, είναι καλό να αφήσουν τα παιδιά τους να εκφραστούν, να διατυπώσουν τις δικές

τους σκέψεις και απόψεις, έστω και αν είναι διαφορετικές. Οι αριθμοί – παραπομπές στο κείμενο λειτουργούν ως οδηγοί.

1. «θα πηγαίναμε επιτέλους σε αληθινό σχολείο!!». Είναι γνωστό ότι εκείνη την εποχή, παρά το ότι είχε θεσπιστεί η υποχρεωτική εκπαίδευση, παρέχόταν από τον Νόμο η ευχέρεια της «κατ’ οίκον διδασκαλίας». Αυτό σήμαινε ότι οι γονείς των παιδιών αναλάμβαναν να διδάξουν τα παιδιά τους τα αναγκαία και η κατάταξή τους σε τάξη γινόταν με εξετάσεις.

2. Για αυτό το θέμα δείτε πιο κάτω στην επεξεργασία.

3.«πολύ θα θέλαμε να ήμασταν σαν τα άλλα παιδιά...». Εδώ η σύγκριση και τα επακόλουθά της γίνεται προς τα κάτω ... και όχι προς τα πάνω, με απλησίαστα πρότυπα. Βλέπει κανείς την επικράτηση της κυρίαρχης κουλτούρας, η οποία εδώ λειτουργεί καταπραυντικά και οι κανόνες που επιβάλλει είναι λειτουργικοί.

4. ...«αρχίσαμε τον καβγά ... ΕΥ–ΠΟ, ΛΥ-ΠΟ». Ολόκληρη αυτή η παράγραφος περιλαμβάνει απλούς τρόπους επίλυσης διαφορών και συγκρούσεων μεταξύ αδελφών, αλλά με εμφανή τα στοιχεία επέμβασης των ενηλίκων, κυρίως του παππού στη συγκεκριμένη περίπτωση.

5. Εξυπακούεται ότι ο κώδικας των παιδιών σημαίνει «Ευχαριστώ πολύ», «Λυπούμαι πολύ». Η μετέπειτα εξέλιξη της ψυχολογίας συμβουλεύει να «πηγαίνουμε για ύπνο έχοντας προηγουμένως λύσει τις διαφορές μας».

6. Φροντίζουμε να μάθουμε στα παιδιά τρόπους αποτελεσματικής διαχείρισης του χρόνου τους. Δεν είναι η ραστώνη αυτή που φέρνει ευτυχία. Η αίσθηση ευτυχίας χτίζεται λίγο-λίγο και έχει ευθεία συσχέτιση με όσα καταφέρνουμε, με όσα κατακτούμε. Όχι με όσα μας προσφέρονται ή όσα έχουμε. Φροντίζουμε να μάθουν να διαχωρίζουν τις δραστηριότητες του ελεύθερου χρόνου από την παθητικότητα του ελεύθερου χρόνου. Η παθητικότητα του ελεύθερου χρόνου ωθεί προς έναν αδιέξοδο καταναλωτισμό – αγαθών, ταξιδιών, τηλεόρασης,... – ο οποίος απαιτεί να καταναλώνουμε όλο και περισσότερα γιατί η ικανοποίηση που μας δίνει η προηγούμενη καταναλωτική δραστηριότητά μας γρήγορα εξαφανίζεται.

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

- Το κείμενο που διάβασες είναι ... (υπογράμμισε αυτό που ταιριάζει):
 - Περιγραφικό, β. Αφηγηματικό, γ. Μεικτό
- Το πρόσωπο που αφηγείται και περιγράφει είναι: η Μέλια, η Μυρτώ, η Άρτεμη ... (υπογράμμισε το σωστό).
- Τι είναι αυτό που κάνει τα παιδιά της οικογένειας να ονομάζουν τα Σαββατοκύριακά τους «η απελπισία μας»;

(ετοίμασε τα επιχειρήματά σου - προφορικά)

- Τι λόγους έχουν τα παιδιά να «βλέπουν» αρνητικά τις «δέκα εντολές» του μπαμπά;

(ετοίμασε τα υπέρ και κατά επιχειρήματά σου – προφορικά)

- Τα παιδιά της πόλης εκφράζονται θετικά για την Άρτεμη. Ποιοι είναι οι λόγοι; (ανάφερε τρεις)

- Ποιοι φροντίζουν τα παιδιά, όταν δεν είναι εκεί η Μαμά και ο Μπαμπάς;

- Το Λαμαγάρι δεν είναι καν χωριό. Και όμως τα παιδιά το λατρεύουν λέγοντας: «δεν ξέρω αν υπάρχει πιο όμορφη θάλασσα στον κόσμο από τη θάλασσα του Λαμαγαριού» ... «και να σκεφτείς πως υπάρχουν άνθρωποι που γεννήθηκαν και πέθαναν και.... δεν είδαν ποτέ τους το Λαμαγάρι». Τι τα κάνει να νιώθουν έτσι; (ανάπτυξε τα επιχειρήματά σου).

(ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΗ για τους ΓΟΝΕΙΣ: Είναι η παρέα και η ελευθερία να κάνουν αυτά που θέλουν. Είναι σημαντικό να μάθουν τα παιδιά να ικανοποιούνται από τα μικρά, τα μικροπράγματα.

Θυμίζω εδώ ένα άλλο απόσπασμα από το θιβλίο «Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ» πάλι της Ε΄ τάξης: «Ο δάσκαλος μας έβαζε κάθε Σάββατο στη γραμμή και μας ανέβαζε στο κάστρο και μας μιλούσε για μύρια πράγματα. Έπαιρνε το χαμομήλι στα χέρια του και το ξηγούσε φύλλο το φύλλο και το συντρίαζε με άλλα λουλούδια. Έπαιρνε και το φιδόχορτο και το γαϊδουράγκαθο και την ασφάκα και με πολλή μαστοριά μας διηγιόταν την ιστορία τους. Μας μάθαινε να αγαπούμε το τίποτα: την πράσινη χλόη, την πέτρα του βράχου, το κοχύλι που ξέβραζε το κύμα, το τρυφερό πέταλο του λουλουδιού».

Ηλίας Νέλλας

Μάνα και Ψυχομάνα

Συνέχεια από την 6η σελ.

Το πουλάκι τινάχτηκε σαν να ξύπνησε από κανένα βαθύν ύπνο. Έτρεξε μ’ όλη τη γρηγοράδα των ποδιών του στη μητέρα του, και χώθηκε στην αγκαλιά της.

- Αχ, πόσο χάρομαι που σε ξαναβρήκα, μανούλα μου, πόσο χάρομαι που σε ξαναβρήκα!

ΣΧΟΛΙΟ

Διερευνάται η κυριολεκτική ερμηνεία της φράσης «σε ξαναβρήκα» και η υπονοούμενη.

Η κότα χάιδεψε με αγάπη το πουλάκι. Αλήθεια, κι αυτή χαιρόταν που το ξαναβρήκε το Μαυρούλι, αν και ήξερε πως δε βρισκόταν τόσο μακριά.

ΣΧΟΛΙΟ

Διευκολύνονται τα παιδιά να αναδείξουν την έννοια της προβλεπτικότητας και της εμπιστοσύνης που βγαίνει από

τη φράση «αν και ήξερε πως δε θρискόταν τόσο μακριά».

Και ποτέ της δεν έμαθε πως κόντεψε να χάσει το παιδάκι της στ’ αλήθεια!

ΣΧΟΛΙΟ

Διερευνάται σε βάθος το νόημα της φράσης «να χάσει το παιδάκι της στ’ αλήθεια» ως απώλεια στην περίπτωση που το έτρωγε ο γάτος και ως αποξένωση πράγμα το οποίο συμβαίνει στον πραγματικό κόσμο.

Στις σύγχρονες πρακτικές υιοθεσίας, προτείνεται στους θετούς γονείς να ανακοινώνουν εγκαίρως στο παιδί την υιοθεσία του, να καθιερώνουν κάποιον εορτασμό, όπως τα γενέθλιά του, και να διαχωρίζουν τη ΜΗΤΕΡΑ: η βιολογική σου μάνα και η μάνα της καρδιάς.

Είναι σχεδόν βέθαιο ότι τα υιοθετημένα παιδιά θα επιδώξουν κάποτε να αναζητήσουν τους βιολογικούς τους γο-

νείς. Όμως αυτό δεν είναι και τόσο απλό πράγμα και οι υπηρεσίες Κοινωνικής Πρόνοιας γνωρίζουν καλά πώς να χειρίζονται τέτοιες καταστάσεις.

Ωστόσο, όπου αυτό δεν είναι εφικτό, είναι καλό οι θετοί γονείς να καταφεύγουν στη συνδρομή ειδικού (ψυχολόγου ή κοινωνικού λειτουργού) με αντίστοιχη πείρα και να μην αυτοσχεδιάζουν ή να μην καλύπτουν με πέπλο μυστηρίου το γεγονός. Σίγουρα κάποτε θα αποκαλυφθεί και μπορεί τότε να είναι αργά και με οδυνηρές συνέπειες. Τι απάντηση μπορούν να δώσουν οι θετοί γονείς σε έναν τριαντάρη που σοκαρισμένος από την «αποκάλυψη του μυστικού» απειλεί: «Θα ψάξω να θρω την αληθινή μου μάνα και αν έχει πεθάνει, δεν ξέρω κι εγώ τι θα γίνει».

Από το βιβλίο: Οι φίλοι μας τα ζώα Επεξεργασία -Σχόλια: Ηλίας Νέλλας

Ειδήσεις... Σχόλια... Ειδήσεις... Σχόλια

ΑΠΟΨΗ

ΕΚΛΟΓΕΣ

Γράφει η Λούλα Σπυροπούλου

Όταν πρωτογνώρισα το Ροβολiάρι και τους ανθρώπους του, μαζί με όλα τα καλά χαρίσματα που έχουν, εντυπωσιάστηκα με τη διοργάνωση των εκλογών και με την αντιμετώπιση των εκλογικών αποτελεσμάτων. Τα κόμματα εν πλήρη ακμή και δράση. Οι οπαδοί με φανατισμό και πάθος.

Σε όλη την Ελλάδα υπήρχε διαχωρισμός σε καφενεία, παρέες, εκδηλώσεις. Τα ποσοστά των μεγάλων κομμάτων μεγάλα και έντονες οι αντιδράσεις.

Στο μικρό μας χωριό κάθονταν αντιπρόσωποι και οπαδοί από όλα τα κόμματα και οργάνωναν τις εκλογές.

Ποιους βουλευτές θα βοηθήσουν για να βοηθηθούν. Δεν θέλω να αναφέρω ονόματα γιατί πολλοί λείπουν από αυτή τη ζωή. Ίσως και να μη χρειάζεται.

Θα αναφέρω, όμως, ότι αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι βοηθήσαν και φρόντισαν να μην υπάρχει διχόνοια και φανατισμός.

Αυτοδιοικητικές εκλογές
Αποτελέσματα Α΄ και Β΄ Γύρου

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Από το πλειοψηφήσαν ψηφοδέλτιο του Νικ. Τζιβελέκα εκλέγονται οι **Ζιαγκουθάς Γεώργιος** και **Σκαμάγκη Ελένη** και από το ψηφοδέλτιο του Θύμιου Παπαευθυμίου εκλέγεται η **Μπούκα Ιωάννα**.

Αυτά είναι και τα τελικά. Δεν υπήρξε Β΄ γύρος.

ΔΗΜΟΣ

	Α΄ γύρος	Β΄ γύρος	
Τζιβελέκας Νικόλαος	41,64 %	48,80%	εκλέγει 9 Δημοτικούς Συμβούλους
Παπαευθυμίου Θύμιος	40,92 %	51,20%	εκλέγει 16 Δημοτικούς Συμβούλους
Σκούρας Ματθαίος	13,90 %	—	εκλέγει 2 Δημοτικούς Συμβούλους
Πασούλας Χρήστος	3,54 %	—	δεν εκλέγει Δημοτικούς Συμβούλους

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

	Α΄ γύρος	Β΄ γύρος	
Μπακογιάννης Κων/νος	41,35 %	55,71 %	Περιφερειακοί Σύμβουλοι 31
Αποστόλου Ευάγγελος	18,75 %	44,29 %	Περιφερειακοί Σύμβουλοι 10
Γιαννόπουλος Αθανάσιος	14,40 %	—	Περιφερειακοί Σύμβουλοι 4
Γκλέτσος Απόστολος	9,04 %	—	Περιφερειακοί Σύμβουλοι 2
Μαρίνος Γεώργιος	8,83 %	—	Περιφερειακοί Σύμβουλοι 2
Χαϊνάς Κωνσταντίνος	4,27 %	—	Περιφερειακοί Σύμβουλοι 1
Ζούμπος Βασίλειος	3,36 %	—	Περιφερειακοί Σύμβουλοι 1

Στις Περιφερειακές Εκλογές εκλέχτηκε Σύμβουλος ο **Κώστας Ανδρέα Καραγιάννης** με το ψηφοδέλτιο του εκλεγέντος Περιφερειάρχη Κ. Μπακογιάννη. Υποψήφιος στο ίδιο ψηφοδέλτιο ήταν και ο **Ιωάννης Γεωργίου Σπυρόπουλος** ο οποίος συγκέντρωσε και τις περισσότερες ψήφους στο χωριό μας, αλλά δεν κατάφερε να εκλεγεί. Και οι δύο έχουν καταγωγή από το χωριό μας.

Πύρινη ή Ανθρώπινη Λαίλαπα

Παρασκευή 27 Ιουνίου

Είχα προγραμματίσει να ανέβω στο χωριό. Από το πρωί σφιγγόταν η καρδιά μου για τυχόν περιπέτεια στο δρόμο. Οι ειδήσεις μιλούσαν για την **πύρινη λαίλαπα** που είχε ξεσπάσει από την προηγούμενη στην περιοχή της Μαλεσίνας και κατέκαιγε δασικές εκτάσεις δίπλα στην Εθνική Οδό.

Όταν φτάσαμε εκεί είδαμε τη φωτιά, αλλά όχι τη λαίλαπα. Τη **λαίλαπα την είδαμε πιο πέρα**. Ήταν εκεί που παλιότερες πυρκαγιές κατέστρεψαν το όμορφο πευκοδάσος που υπήρχε καθώς κατηφορίζουμε από τη διασταύρωση με τη Λάρυμνα και τη Μαλεσίνα προς τον Προσκυνά και τα διόδια της Τραγάνας. Είναι οι νεοαποκτημένοι ελαιώνες και τα εξοχικά που ξεφυτρώνουν πάνω στις καμένες εκτάσεις που μετά από κάθε πυρκαγιά αρμόδιοι και αναρμόδιοι παράγοντες του κράτους – οπερέτα διακηρύσσουν ότι **«κηρύσσονται αναδασωτέες»**.

Εθνικό κτηματολόγιο δεν υπήρχε. Αλλά δασικές και άλλες αρμόδιες υπηρεσίες δεν έβλεπαν και δεν βλέπουν τη βρωμερή γλώσσα που βγάζουν οι διάφοροι καταπατητές των καμένων εκτάσεων σε όλους τους υπόλοιπους πολίτες αυτής της χώρας; Έχουν εντοπίσει έστω και έναν υπεύθυνο για τις καταστροφικές πυρκαγιές που κατασπαράσσουν τη σάρκα του εθνικού μας τοπίου; Έχουμε ακούσει ποτέ για καταδίκη κάποιου εμπρηστή;

Και αν οι αρμόδιες διωκτικές αρχές αποδεικνύον-

ται ανίκανες να συλλάβουν τους εγκληματίες εμπρηστές, **γιατί δεν ασχολούνται και με όσους σπεύδουν να επωφεληθούν από το αποτέλεσμα, αν δεν είναι οι ίδιοι;**

Γιατί ανέχονται αυτή την αλλαγή «χρήσης γης» που συντελέστηκε κατά μήκος της Εθνικής Οδού όπου από τότε που εγκαινιάστηκε, στις αρχές της δεκαετίας του '60 μέχρι στις μέρες μας, βλέπαμε και βλέπουμε συνεχώς τους θαμνώδεις λόφους να μετατρέπονται σταδιακά σε ελαιώνες ή οικόπεδα και εξοχικές κατοικίες;

Με ενόχλησε δε ιδιαίτερα η τοποθέτηση, σε τοπικό ραδιοφωνικό σταθμό, βουλευτή της περιοχής μας και νεοεκλεγέντος Δημάρχου, ο οποίος ξιφουλκούσε λαϊκίστικα εναντίον της προσπάθειας ιδιωτικοποίησης της επιχείρησης «Λουτρά Θερμοπυλών» συνδέοντάς την με την εθνική μας ιστορία και την ιστορική μάχη των Θερμοπυλών όπου οι 300 του Λεωνίδα και οι 700 Θεσπείς αντιμετώπισαν τον Πέρση εισβολέα και έσωσαν την Ευρώπη! Τόσο καλή γνώση της ιστορίας και τόσο εξόφθαλμη κακοποίηση της για τις ανάγκες αυτοπροβολής του! Πολύ θα ήθελα να ρωτήσω τον λαλίστατο εκπρόσωπό μας, αν έχει διαθέσει την ίδια ζέση να υπερασπιστεί την καταπάτηση και ιδιοποίηση όλης αυτής της δημόσιας γης την οποία διάφοροι επιτήδριοι – ίσως και ψηφοφόροι του – ιδιοποιούνται.

Στο χωριό μας, ευτυχώς, σπάνια εκδηλώνονται

πυρκαγιές. Δεν υπάρχουν φαίνεται ευκαιρίες για να γίνουν οι καμένες εκτάσεις ελαιώνες ή οικόπεδα. Και τα λιγοστά καλλιεργήσιμα εδάφη που είχαμε, έχουν πλέον γίνει βοσκότοποι ή απέκτησαν δασική βλάστηση λόγω εγκατάλειψής τους από τους κατοίκους του που απέμειναν και από τους άλλους, εκείνους της εσωτερικής, κυρίως, μετανάστευσης που έρχονται πλέον στα πατρώα εδάφη για διακοπές ή για να καλλιεργήσουν από μεράκι, ως συνταξιούχοι πλέον, τα λιγοστά περιβόλια τους.

Διαθέτουμε, όμως, αρκετούς **«χωματοφάγους»** που δεν χάνουν ευκαιρία να κλείνουν δρόμους είτε φράζοντάς τους είτε κτίζοντάς τους με τη δόλια σκέψη ότι έτσι αυξάνουν την περιουσία τους ή της δίνουν ιδιαίτερη αξία.

Και αρκετούς **«κουτοπόνηρους»** που αδιαφορώντας για δίκαιη κατανομή των κοινών αγαθών, όπως είναι το πόσιμο νερό του υδραγωγείου, τοποθετούν συστήματα αυτόματου ποτίσματος των περιβολιών τους για να ποτίζονται και όταν αυτοί λείπουν ή να μην κουράζονται να τα ποτίζουν με το νερό των υδατοδεξαμενών μια και δεν προσφέρεται για αυτοματισμούς.

Ωστόσο, το χωριό μας και κάθε κοινωνία προκόβει από τους πολλούς ή και λίγους ανοιχτόμυαλους που ανοίγουν – κυριολεκτικά και μεταφορικά - δρόμους και μάτια προς την εξέλιξη και την πρόοδο.

Ηλίας Νέλλας

Το δάσος κήκε και μαζί με τα αναστημένα πεύκα και ... οι ελαιώνες των νεοελλήνων της αρπαγής.